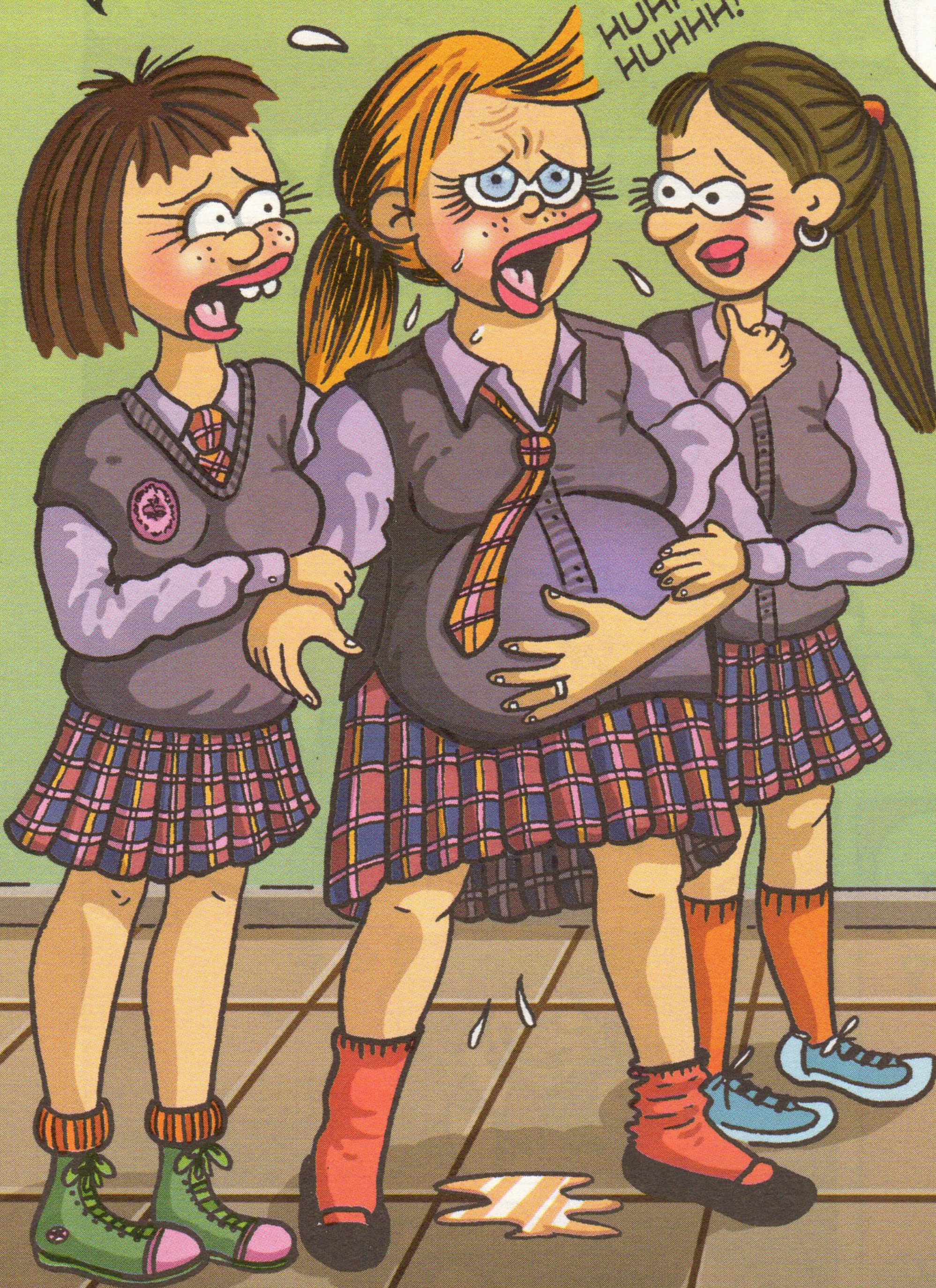
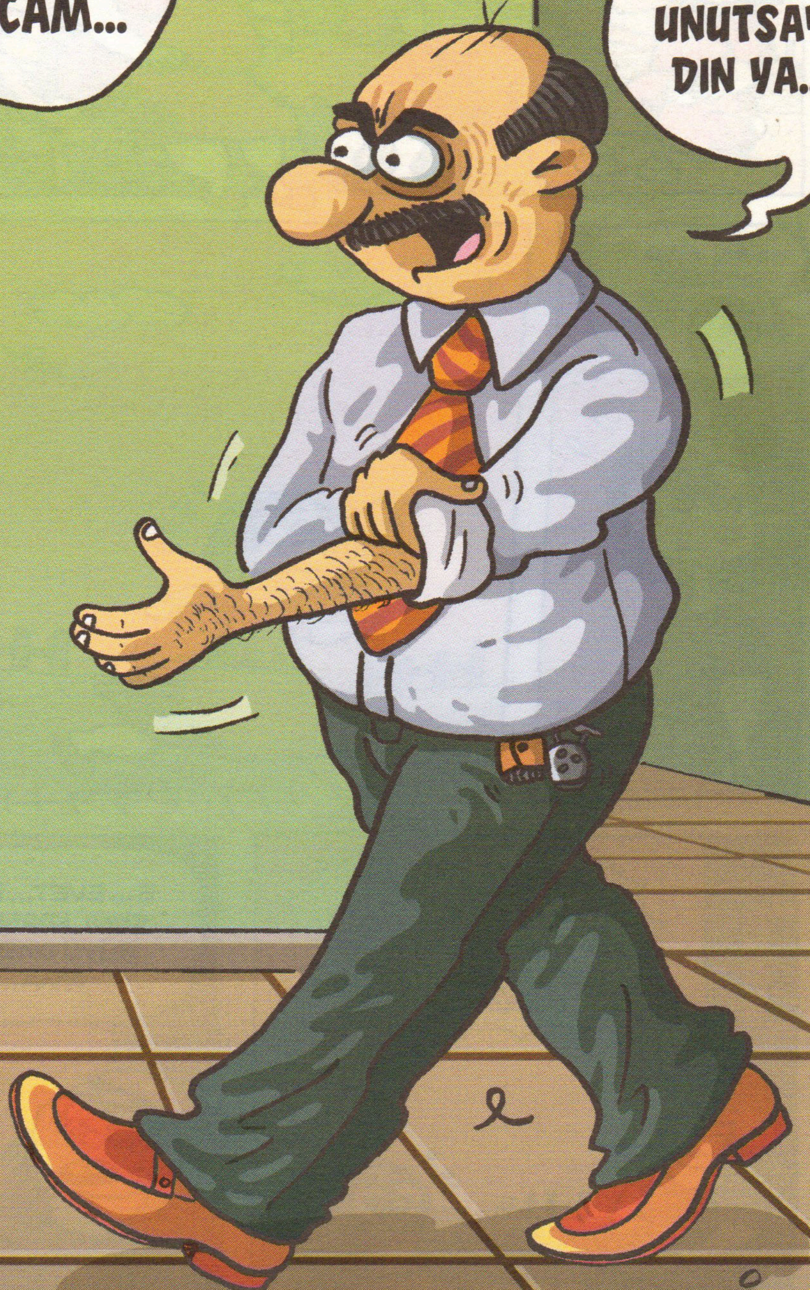
BAYAN YANI

11

Mayıs 2012-05 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL

Lise öğrencilerine evlilik izni getiriliyor.

ISSN 2146-1384

Akşamsefası

Anne

feyhan güver

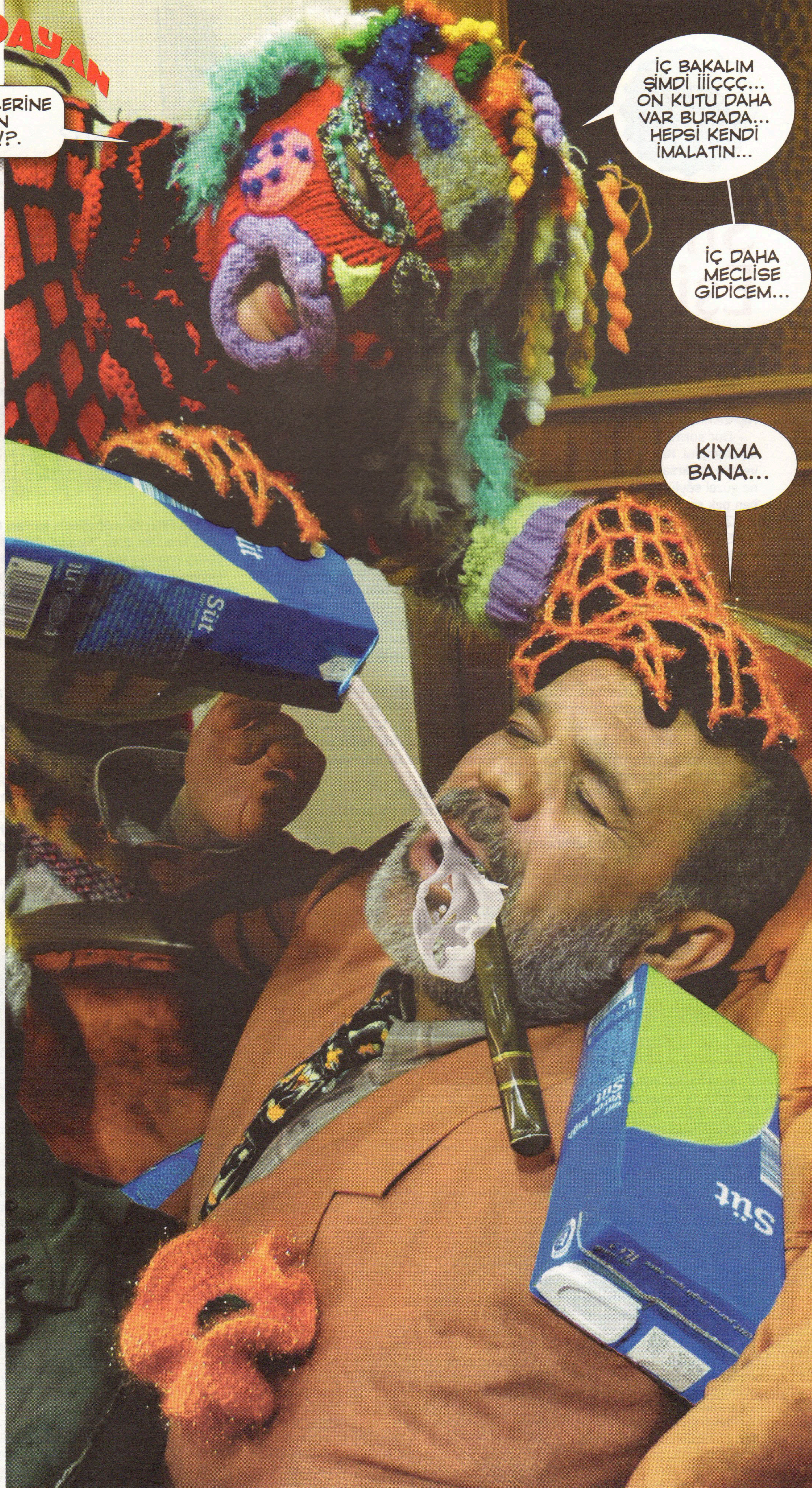

Akşamsefası

İçindekiler

Mayıs 2012 Sayı: 11

2 **ANNE** Feyhan Güver
4 **SIDIKA** / ÖKÜZ YANI
5 **ÜMMÜHANA** Ramize Erer
9 **LİSEDE EVLİLİK** Ramize Erer / Feyhan Güver / Betül Yılmaz
10 **DİLEKS** Betül Yılmaz
14 **SİNEMOR** İpek Özsüslü
16 **SOKAK STİL**
17 **BAYAN YANI AKTÜEL**
18 **DETOKS** Feyhan Güver
19 **HANUTÇULAR** Elif Nurşad
21 Melda Onur / Meral Onat
22 **MEMLEKETİMDEN KADIN MANZARALARI** Gülay Batur
24 Duygu Yavuz / Berna Yangın / Zehra Ömeroğlu
25 **FOTOROL** / Zekiye Zümrüt
26 **KORKU HİKAYELERİ** Sibel Bozkurt / Katina Karanikola
27 İpek Özsüslü
28 **ZÜHEYLA** Ezgi Aksoy
29 **KÖTÜ KIZ** Ramize Erer / Zehra Ömeroğlu / Emine Pelin Arıner
30 **BAYAN YANINA BİLET**
31 **HAREM**
32 **YAŞAM KOÇU** Feyhan Güver

Mayıs 2012-05
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına Sahibi ve Yazışleri Müdürü Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü Fikret Özdemir

Fotoğraf Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ 0.212.249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/İST - TEL: 0212 292 9450 FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset Tel: 0212 858 0093 GENEL DAĞITIM: DPP A.Ş.

Reklam-Rezervasyon:
Filiz Gümüş: 0532 337 31 07
filizgms@gmail.com

Akşamsefası

SIDIKA

Sinir Krizinin Eşiğinde Anneler

- Bir bahaar akşamıı rastladıım sizeeee. Sevinçli biir telaaaş içiindeydiniiiz. Derindeen bakınca gözlerinizeeee, neden başınızıı öne eğdiiinizzz...

- Kim kız onlar?

- İçimdee uyanan esski biir arzuuu dedi ki yıllardıır araadığıın buu... Nıyrınımmm... Şimdiii soruyoruum, büküüp de boynumuu...

- Dur sorma. Önce benim soruma cevap ver, yoksa kesicem sesini, kırıp da boynunu. Kimlerle karşılaşıldı akşamüzeri parkta, kaç kişiydiler, baban abin ve ben saldırsak dövebilir miyiz, ha Sıdıka? Hihihi... Aman tamam kesme kız, ne güzel söylüyodun, espirik yapıyım dediydim. Kızım bakmasana buzağı gibi, ben pek severim bu şarkıyı, hadi söyle.

- Zevkini bırakmadınız ki anne?

- Siz deme anneye! Kinayeci kaltak. Kız hadi söylesene... Cidden pek severim bak bu şarkıyı. Şimdilerde kalmadı böylesi. Az önce deli tarafından dürtülmüş bi alay edepsiz, hamamda karılara kocasının şeyini tarif eder gibi tuhaf yüz hareketleri yapıp böğürerek şarkı söölediklerini idda ediyolar. Aferim benim kızıma takdir ettim doğrusu, temiz aile kızı repertuarına sahipsin Sıdıka. Seni yetiştiren anne babayı tebrik ederim. Haydi söyle.

- Valla mahsusçuktan yapmıyorum anne. İnan unuttum. Hihi aklım hamamdaki kadının yüz ifadesinde kaldı. Nasıl yani yaa? Bak nediicem, kızından utanıcak halin yok ya, hani biraz taklidini yapsan...

- Bööle gözler kısık, vik vik ağızla... Üstelik bi de hamam karıları gibi kaldırıp şokkadanak tokatlıyolar birbirlerini artık. Bööle bak... "Sitthss..." Laf ediyoruz ama bu kadınların hiçbirisi, söylemeyi kafaya koysalar bile içinde "siz" kelimesi geçen şarkı söyleyemez. Vallahi diyemiyolar kız. Küllük kadar porselen diş yaptırıp dudakları silikonla şişirtiyolar, kafaları zaten üç kelimeye basıyo, onun da ikisini söyleyemez hale geliyolar. "Sitthsss"...

- Ayyy hihihi.. Ay yeter anne altıma işiycem gülmekten...

- Öyle bişey yapma parkeler kabarır, kukunu çakmakla yakarım Ssssıdıhka...

- Uhahaha... Yaa gel öpücem, canım canım doşkilim, tombilim... Bidaha söyle bakiiim.:.. Bi daha yapsana şu kadınların taklidini.

- Söölemicem isteeesss. Git içerden yazmamı getir, belime bağlayıp Şakira taklidi de yapıyım sana. Ayrıca benim zamanımdan kalma Bedia Muvahhit taklidi var. Gerçi sen o kadını bilmezsin, baygın baygın konuşurdu böyle. Büyük tiyatrocuydu. Çok güzel taklidini çıkarırdım ben onun... Sen üç yaşındayken filan da mahallenin karıları toplaşıp Menekşe'ye denize gittiydik. Ben orda bi sudan çıkıp "Fuarrr" diyen Müjde Ar taklidi yaptıydım mahalleli su yutup boğuluyodu gülmekten. Ööle bi kolonya reklamı vardı ozaman, Müjde Hanım, elbisesi üstüne yapışmış sudan çıkıp "Fuarr" diyodu. Beni bi düşünsene şişko kadın üstümde basma elbiseynen... Kız eskiden gülünçlü bi insandım ben be Sıdıka. Böyle taklide şeye felan çok yeteneğim vardı. Ama sonra işte, "Aman edepli ol Safiye, fazla fingirdeme, bak bu şeytanlık yerde kız çocuğu büyütüyosun Safiye. Şudur Safiye budur Safiye vır vır..." Yidiler lan beni, ömrümü çürüttüler.

* * *

- Ama anne olmaz ki gece vakti balkonda şarkı söylemek. Hadi gel, sen yat, ben sana başucunda sööliyim "Bir bahar akşamı"nı... Bence babamla ilgili şansımızı da fazla zorlamayalım. Fırlayıp adamın kafasını ısırdın. Yarın ayılınca her şeyi hatırlayabilir.

- Tam ısıramadım araya son dakkada çatal soktu essolesek, disim kırıldı. Hayatımı sürürttü ayı. Onunla karsılasmasam belki de komikçi bi insan olurdum ben, okuluna gidip tiyatrosu olurdum belki. Hem iyisinden olurdum, efendisinden. Okul felan yaptırırdım kabiliyetli insanlara. Kazandığımlan tiyatro asardım. Öööle lükste sefahatta gözüm olmazdı...

- Hehe bak babam Vahi Öz taklidi yaparaktan içerden seni çaırıyo ama...

- Sss... Bisey diicem simdi olmıicak. Gitmiyorum efendim iseri ben, balkonda yatıcam. Abinin masanın altında sakladığı sigaralar var git onlardan kap da gel bi tane. Azcık da mutfaktan rakı afirt... Surda karanlıkta kimseler görmeden bi kahır yapıyım kendime... Biiir bahar aksamıııı rassladıım siyssse... Sss.

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

ezgi aksoy

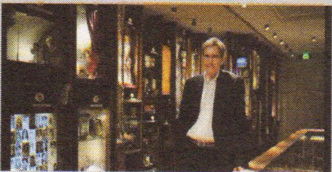
• **Tarım Bakanı Mehdi Eker**, okul sütünden zehirlenen çocuklarla ilgili "gıda ya da süt zehirlenmesinden hastanede yatan ya da hastaneye kaldırılan bir öğrenci yoktur" demiş. Zaten kaşık da yok... **What is the Matrix huleyn!**

• O kadar kafa karıştırıcı bir durum ki şimdi bu süt meselesi... **Bülent Arınç**'ın dediği gibi overdoz sütten mi zehirlendiler, yoksa **Sivas Valisi**'nin dediği gibi zehirlenmediler de bozuk süt yüzünden psikolojikmanları mı bozuldu... **Serdar Ortaç** bizler için seslendiriyor: **Binlerce dansöğğzz varr!**

• **TSK**, eşcinsel olduğunu söyleyip çürük raporu isteyen bir kişiye, "hasta" olduğu yönünde teşhis koymuş. "Eşcinsel değil, nevrotiksin" demiş ve nevrotiklerin asker olabileceği yönünde karar bildirmiş. Bu konuyla ilgili tüm saçmalıkları geçtim de, demek ki **asker ocağı** nevrotik kaynıyor ule...

• **Mısır** Parlamentosuna enteresan bir yasa teklifi sunmuşlar. Diyorlar ki, adam karısı öldükten 6 saat sonrasına kadar karısıyla sevişebilsin. Bu konuda biraz çekimserim. Çünkü ben 6 saat yetmez diyorum. Onca yıllık birikmiş fantezi, denenmemiş pozisyon, barışma seksi falan var. Yok yok... 6 saat kesinlikle az!

• Öğrencilere "**Konuşmacıya öğrencilerin yumurta atması hangi öğretim ilkesinin yanlış anlaşıldığını gösterir?**" diye sormuş bir öğretmen. Cevap veriyorum: Öğrencilerin politik tutuklular olduğu gerçeğinin ve ilkesinin tamamen unutulduğunu gösterir. Protesto mrotesto haddinize mi lan! Höyytt!

• Benden duymuş olmayın, **Masumiyet Müzesi**'ne masum olmayanları almayacaklarmış.

• **Elektriğe yapılan zam** yüzde 9 değil, nasıl oluyorsa **yüzde 23**'müş. Rahmetli dedemin anlattığı bir kıssadan hisse vardı. Adamın biri eşeğini aç bırakmaktaymış. Daha doğrusu çok az yemek vermekteymiş. Derken eşek açlıktan ölüvermiş. Adam da arkadaşına dert yanmış bu konuda; "tam alışmıştı az yemeye, derken öldü gitti hayvan." Milletçe tam da alışmışken, toptan ölmesek bari...

• **23 Nisan**'ı kutladık ve neş'e dolu insanlar olduk. Peki ya cezaevlerini dolduran çocuklar? TMK mağdurları? Tutuklu öğrenciler? Ebeveyni tutuklu olduğu için cezaevlerinde büyümek zorunda olanlar? **Söyler misiniz, bir ülkede uçurtmayı kaç kere vururlar?**

• Doğu Anadolu Bölgesindeki **Erzurum Bölge Eğitim ve Araştırma Hastanesi**'nde, televizyon kumandalarının çalınmasını önlemek amacıyla kumandalar sehpalara monte edilmiş. Anlamadığım; bir insan evladı televizyon kumandasını çalıp da ne yapar? Gerçi televizyonun "**abı hayat**" muamelesi gördüğü bir ülkede, kumandanın hayatın anlamına uzanan bir anahtara dönüşmesinden daha doğal ne olabilir? Cevap veriyorum: Hiçbir şey...

• Şu dünyadan **Küba**'da 1 Mayısa katılmadan göçersem, ruhum huzur bulmayacak.

• **Obama Hükümeti**, bozdurup bozdurup harcasınlar diye Amerikan yerlilerine 1 milyar dolar tazminat ödeyecekmiş. **Sean Penn**, **Bono** falan kınaları hazırlamışlardır eminim. Lan acaba Obama mı daha şakacı, yoksa bu şakşakçılar mı?

• **Meral Okay** ölünce yakılmak istiyormuş, ama kadını apar topar gömüverdiler. O da İngiltere'de yaşayan **Piers Casimir Mrowczynski** gibi yapıp ada satın alsaymış keşke.

Mrowczynski gömülmek için ada almış, ama yakılmak için de alınabilir. Malum buralarda insanın ölüsü bile tutsaktır.

• Bahar geldi... Doğa uyandı; parlak gökyüzü insanı delicesine koşmalara, bağda bahçede yayılmalara, bütün gün gönül eyleyip sevişmelere sevk ediyor. Ol sebep, hangi gazeteyi elime alsam muhakkak bir "iş motivasyonunu artırmanın yolları", "bahar yorgunluğuna son", "bahar depresyonun yenmenin yolları" gibi haberler görüyorum. **Senin bahar depresyonu dediğin, caanım baharı ofislerde geçirmeye mecbur olan adamların-kadınların hüznüdür beyaz adam!**

• Ağaç kadar hür olmasak da, orman kadar gür ve odun kadar odunuz beyaz adam!

• **Biber gazı sağlığa zararlı değilmiş.** Oh çok sevinçliyim!

• 19. Yüzyılda önemli olan savaşı kazanmaktı; 21. yüzyılda **önemli olan savaşta olmak.** "Aa, neden ki..." diye düşünüyorsan seni yormayayım sevgili okuyucu; savaş ticarettir de ondan.

• Bir de baktım **pop art**, moda olmuş. Ev dekorasyonundan tutun da giysilere, ayakkabılara kadar her bir türlü endüstriyel tasarımda pop art var. **Marilyn Monroe**'lu koltuklar, efendime söyleyim **vintage** reklam desenli çantalar her yerde. Günümüz evleri, **Richard Hamilton**'ın **Günümüz Evleri** gibi... Yani, neden orada olduğunu bilmeyen imgeler bütünü olarak, cümbür cemaat müzelik sanat eseriyiz.

• **Mad Men** sayesinde 50'li yılların **futuristik** mobilyaları yeniden 'trend' oluverdi. Populer kültürün Nisan yağmuru gibi bir etkisi vardır. Püfürt diye gelir geçer yani. Ama domino etkisi yaratır. Yannız bu noktada kafam karışıyor abey! Acaba diyorum adamlar 50'lerde futuristik derken **"2010'larda bunlar yenden moda olur lan kesin"** diye mi yaptılar o köşeli möşeli koltukları, konsolları? Onlar futuristik yaptı, biz nostaljik diye bağrımıza bastık. Paradokslarım kulunç yapıyor, fena oluyorum. Oyh!

• **RTÜK**, **Behzat Ç** ile savcıdan sonra, **1 Kadın 1 Erkek**'teki kadınla erkeği de evlendirmeye niyet etmiş. Bence bir dahaki sezona direk 5'er çocukla giriş yapsınlar. Hem **Hürrem**'e de yetişirler, hemi de çocuk sayısındaki güncellemelere ayak uydurmuş olurlar.

Akşamsefası

Kız Hikâyeleri

RAMİZE ERER

ÜMMÜHANA

YEDAN.., VA..,TRİ.., ÇETİRİ, PET.., ŞEZ, SEDAM.
* 1,2,3,4, 5,6,7...

...OSAM... DEVED... DESET... KOSE NİE SAKRİYO TAÇE DAZMURİ.
*..8, 9, 10... Saklanmayan sobedir...

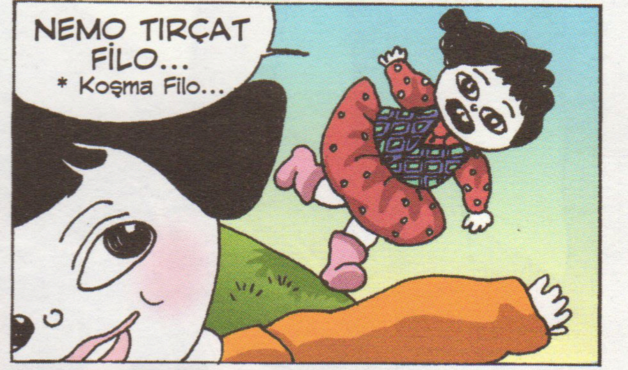
HAYDE, İZACİ FİLO...
* Haydi çık ortaya Filo!

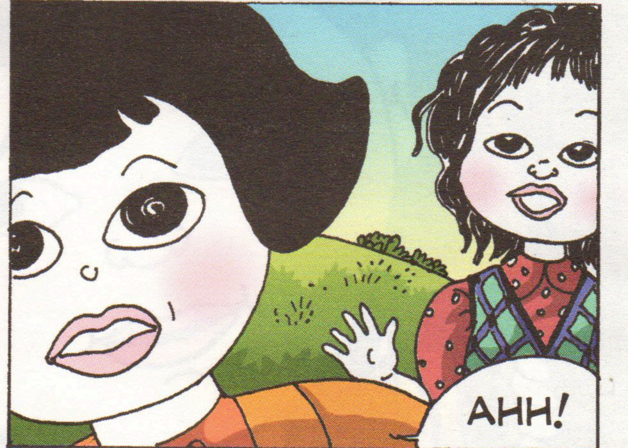
Akşamsefası

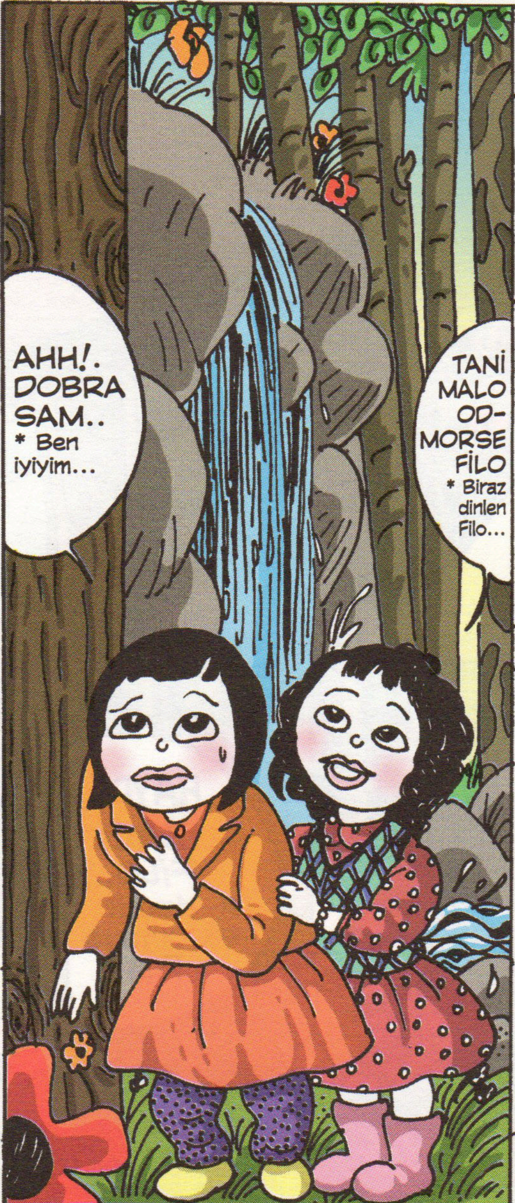

Akşamsefası

Ümmühana, "Mayko"*su Hamida, Sestrası* Filo ve *bradları Murko (Mustafa), Osman (Oki), Tahir (Tale) ve Nevzat (Neno) ile birlikte. Bu fotoğrafta *babosu Ceko yok. Hamida bu fotoğrafı, Belgrad'da çalışan Ceko'ya göndermek için çektirmişti zaten.

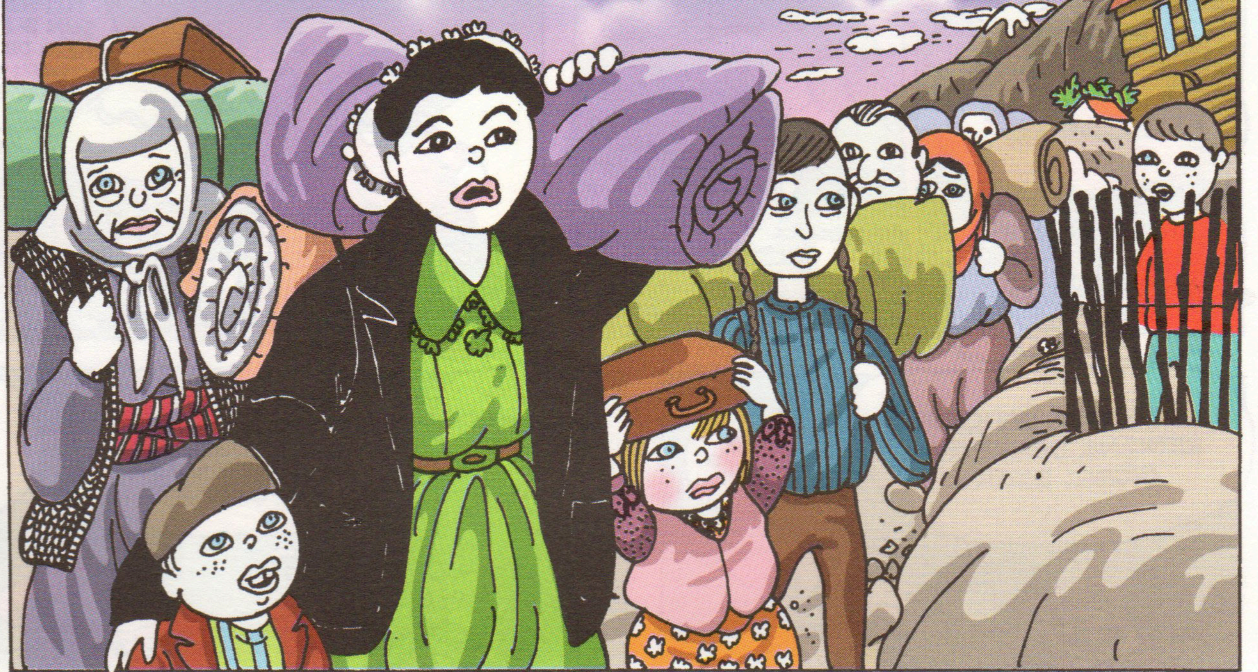

Ceko Tito'ya hayrandı. Tito'nun bütün halklara eşit ve mesafeli davranmasını severdi. Krallık döneminde yaşadıkları zulüm onunla son bulmuş, Ceko özgürce ibadet edebilmiş, özgürce şehirden, şehire dolaşabilmişti.

Müslüman Boşnaklara kral zamanında huzur yoktu. Kimliklerini saklamak zorunda bırakılmışlardı. Köylerinden çıkmaları yasaktı. Müslüman *Kutçaları yıkılıyor, hayvanları, yiyecekleri çalınıyordu. Bu zulüm karşısında köylerde yaşayan Boşnaklar göç etmek zorunda bırakılıyordu. Ceko çocukluğundan hatırlıyordu bunları.

Tito'nun savaştan sonra aç kalan *Voynik'leri köylerini basıp ambarlarını talan etmiş, kokoşkalarını, luhçelerini, yabukalarını, vimikalarını ve kovanlarında ki metlerini alıp gitmişler ama onlara dokunmamış, zarar vermemişlerdi. Bu üç sene sürmüş, üç senenin sonunda Tito'nun Voynikleri bir daha köye uğramamışlardı.

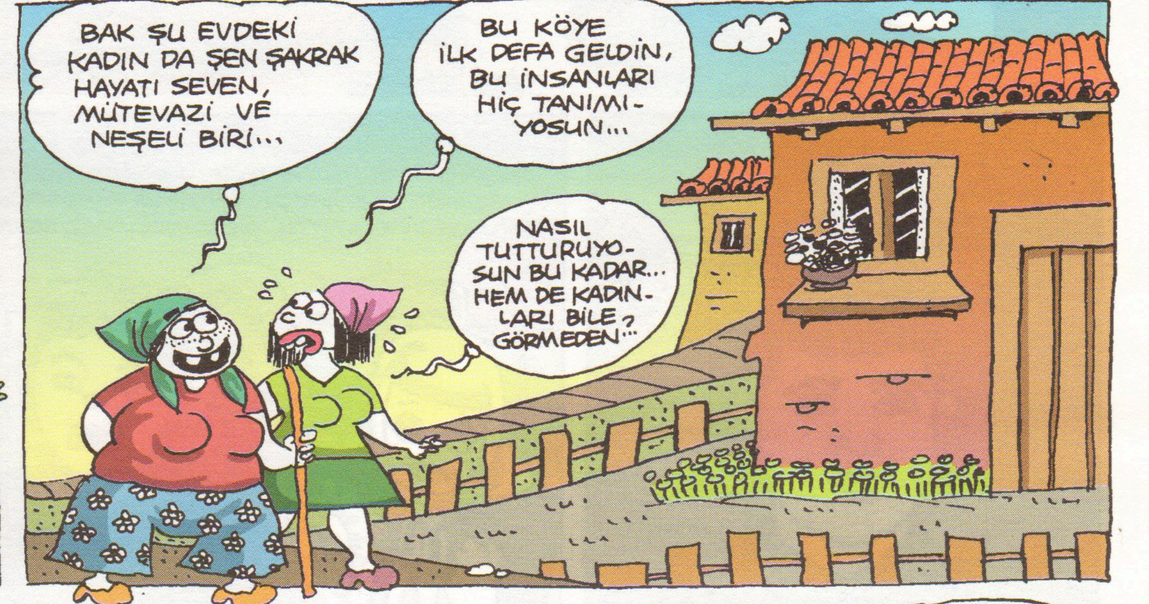
Boşnakça sözcüklerin anlamları: 1- Mayko: Anne / Sestra: Kız kardeş / Brad: Erkek kardeş 2- Tito: Eski Yugoslavya Başkanı 3- Pismo: Mektup 4- Kutça: Ev 5- Voynik: Asker / Kokoşka: Tavuk / Luhçe: Yumurta / Yabuka: Elma / Vimika: Süt / Met: Bal

Akşamsefası

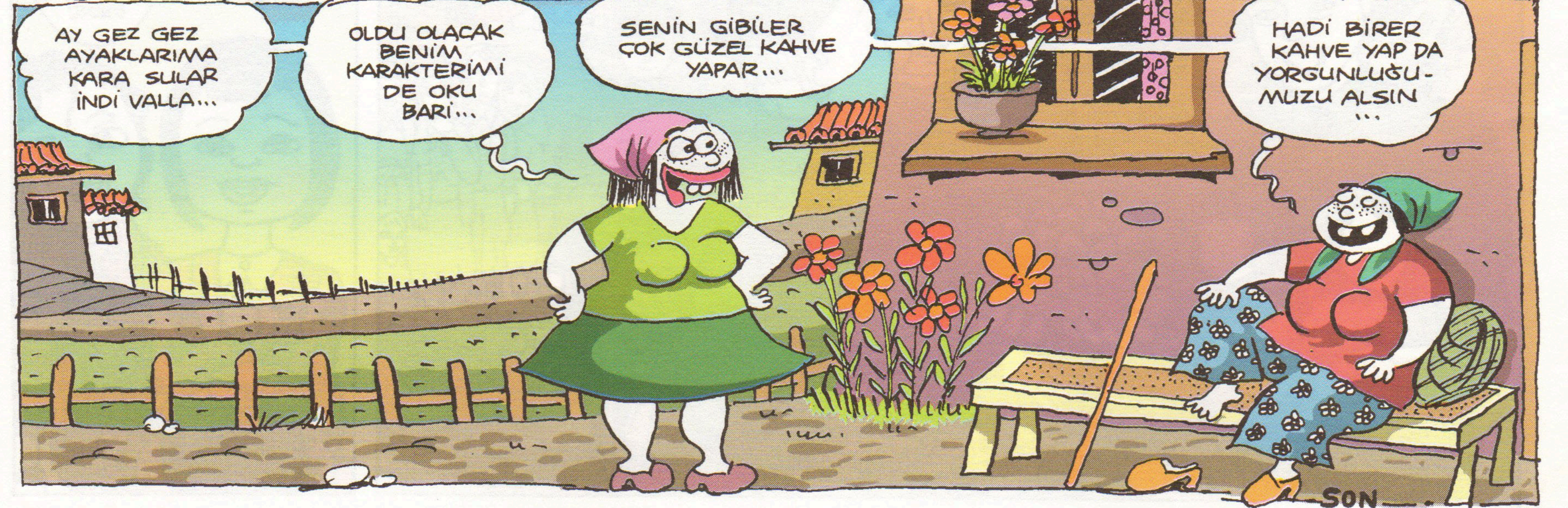

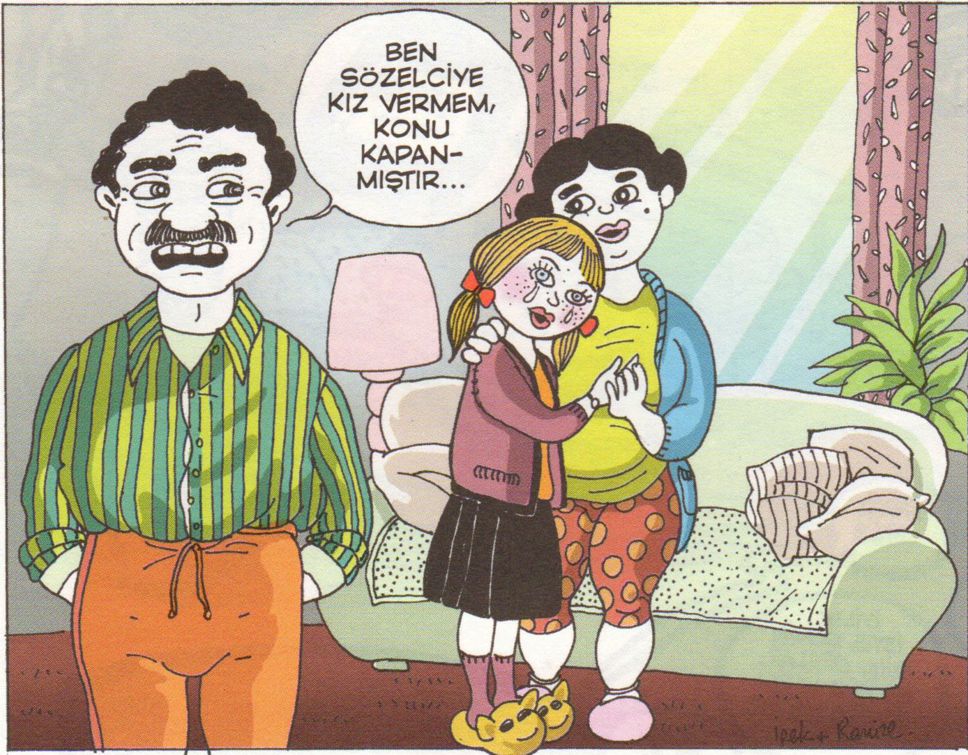

Akşamsefası

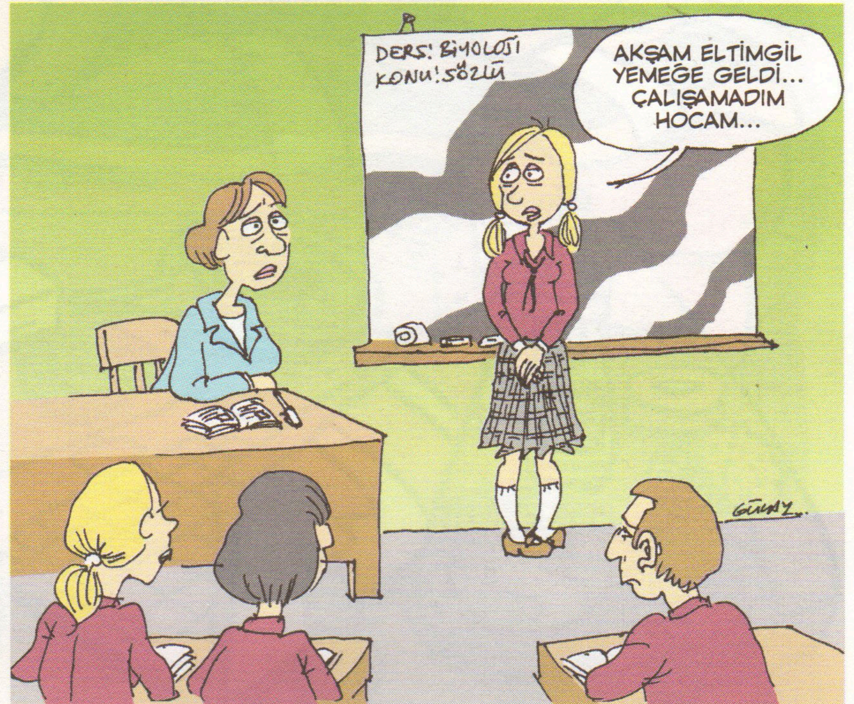
Onlar şimdi evli ve liseli

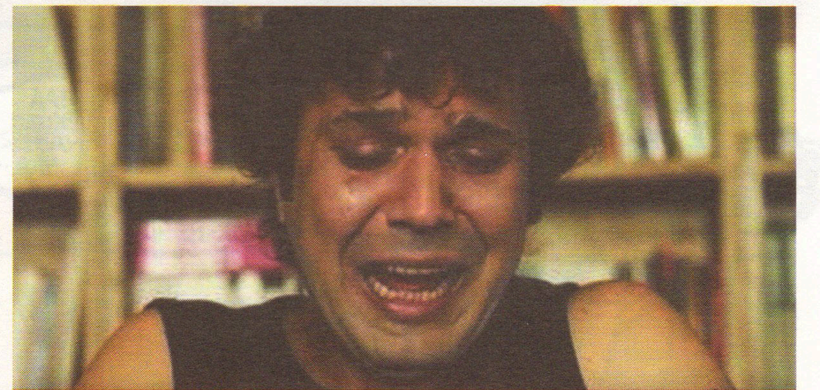

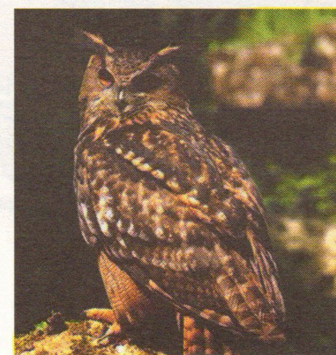

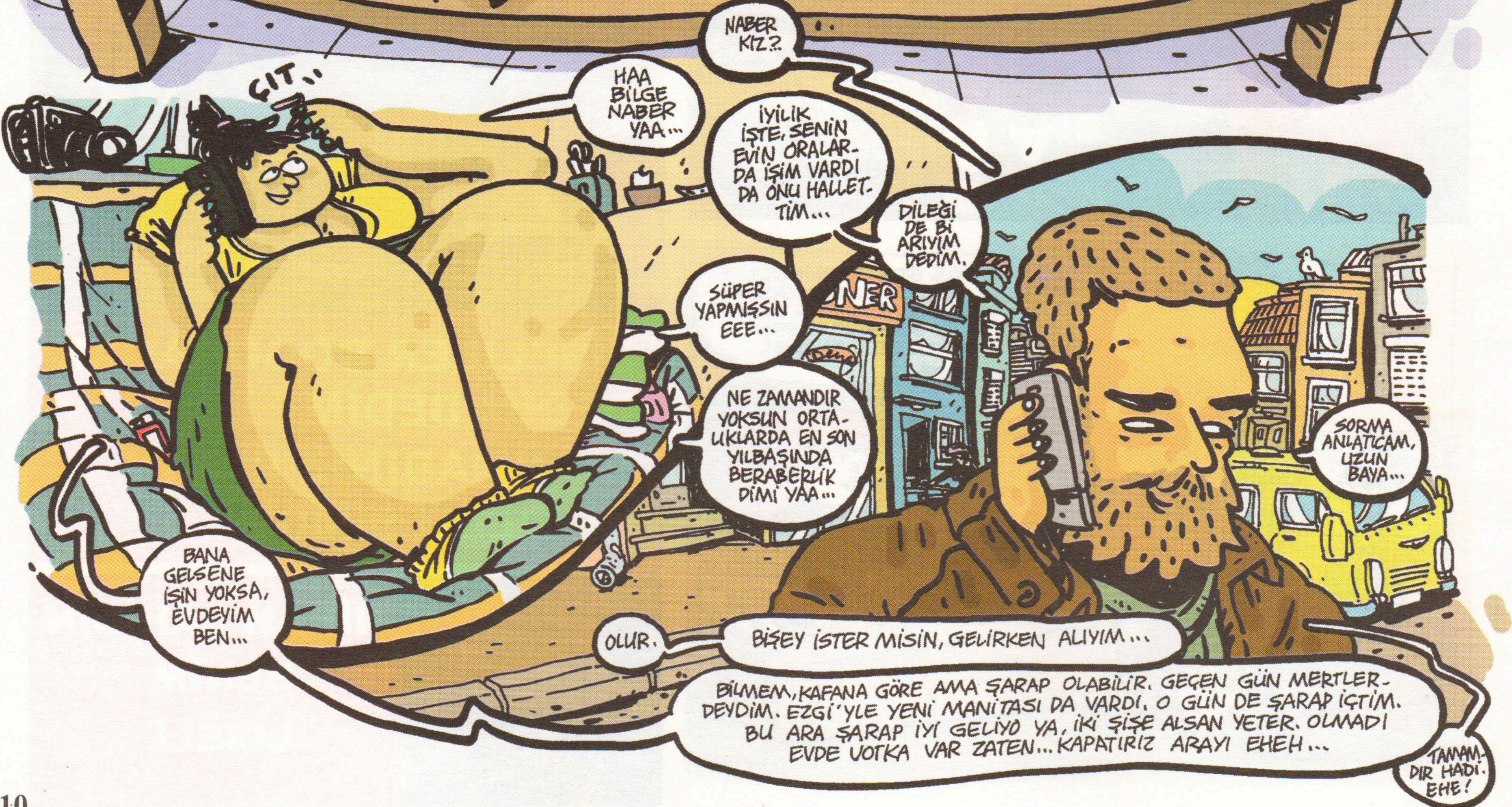
LİSELİLER DOĞURACAK DEDİM DEDİM İNANMADINIZ BAKIN NE OLDU ŞİMDİ ...

NİKAH ŞAHİDİN BENİM LİSELİ

Akşamsefası

Akşamsefası

GÖRÜŞÜRÜZ. UMH. ...
OOV... BİLGEYE YENİ İÇ ÇAMAŞIRIMLA STRİPTİZ YAPABİLİRİM. EVİ DE BOK GÖTÜRÜYO. SALAŞ AMA ATEŞLİ GİBİ OLABİLİR. IMHH BİLGE 3 SAATTE MAKSİMUM ENERJİ, ÇOK TATLI YAAAAA...
HİPNOTİK PAYZIN HİPNO
FIST
PAYZ PAYZ PAYZ HİPNOTİK HİPNOZZ
GELİYORUUUM!..
ZIRT ÇİK
ÇİK ÇİK

DİLEX

Bebül Yılmaz

BİLGE?
PERFORMANSIN DÜŞMÜŞ SENİN TISLIYA, HOHLAYA. GELİYOSUUN AA, O NE BE? KEDİ Mİ VAR ONDA NE GETİRDİN YA. ÇOK TATLISIN SEN YAAA...
HOH, GELDİM CANIM
MAAAV MAAV

AY ÇOK TATLI BU BİLGE YAAA.. AY BU NE YAA!
NİYE ÇIKMIYOR BU YAA?
KENDİ ÇIKAR BİRAZDAN ZATEN... EVİ TANISIN. KORKMUŞTUR ŞİMDİ, GEL SEN!
OLUR, PEKİ BAKALIM HADİ BEN GİDİYORUM TATLIŞ, ÇIK SEN DE TAMAM MI.
YA İŞTE ÇOK TATLI DA... BEN ŞİMDİ Bİ BODRUM, Bİ İSTANBUL YAPIYORUM. HAYVAN DELİRDİ.. YERLEŞİK DÜZENE Bİ GEÇSEK RAHAT EDİCEK HAYVAN...

Akşamsefası

Akşamsefası

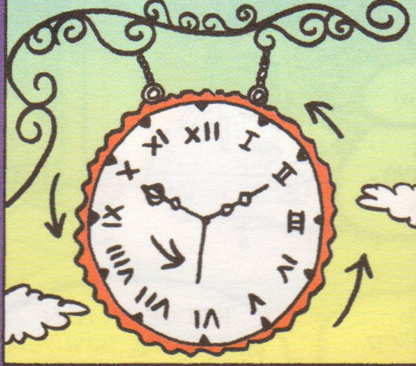

Akşamsefası

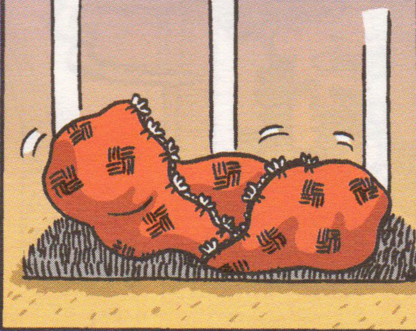
ipek özsüslü

BALSEMEN BETON'UN TUHAF HİKAYESİ

Aradan yıllar geçti.. Fazla yaşamaz denilen Balsemen dirildi, toparlandı.. Çocukları olmayan bakıcılar, Nuray ve Tufan ona kendi çocukları gibi bakıyorlardı..

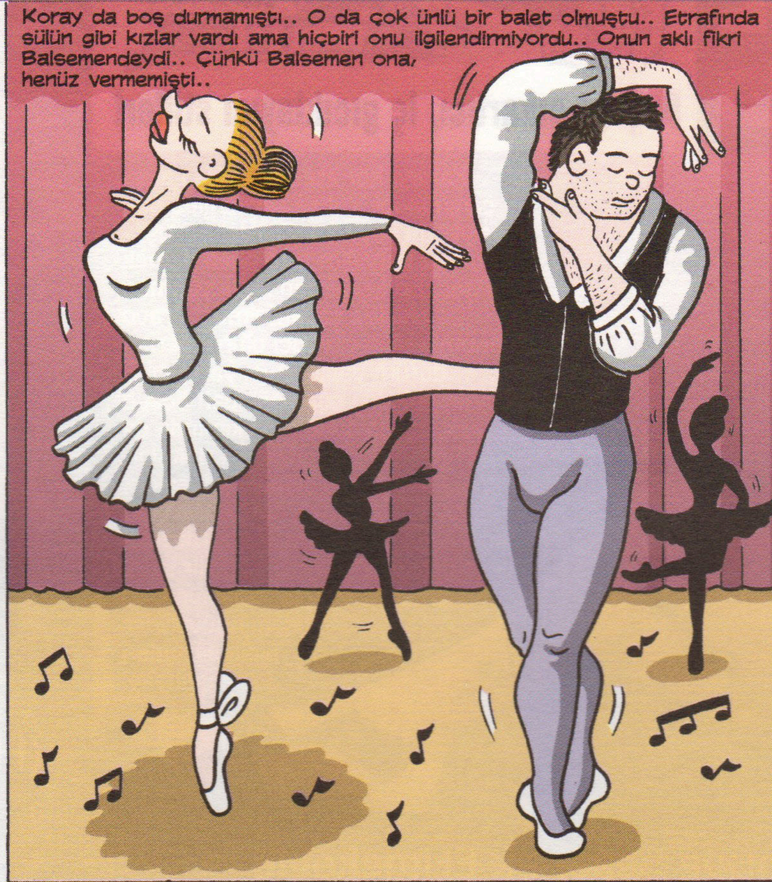

Akşamsefası

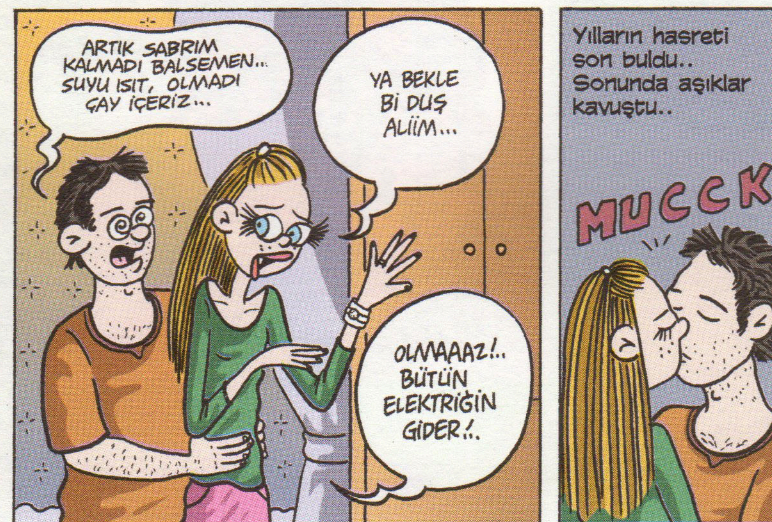

yildizerrtan@gmail.co

TIM BÖRTÖN'ÜN KOYUN

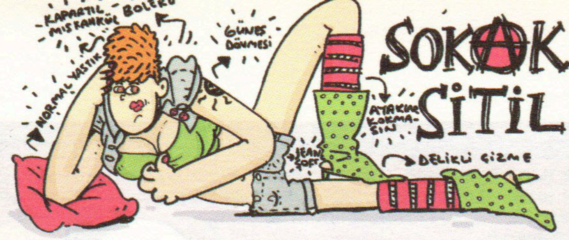
YILDIZ ERTAN

- Bi şansım olsaydı, aklımın fabrika ayarlarına dönmesini çok isterdim.
- Allahını seven saçlarımı ilgi, sevgi, şevkat, sağlık, aşk diye diye sevsin.
- Oha alkole bak hiç alakası olmayan kisileri seviştiriyor.
- Sanki arkanızdan ağlamak için seviyoruz...
- "Ben; varken ilginç, yokken özlenilmeyen ve asla ve asla gerekli olmayan bir çin yemeği gibiymişim sizin için. Bilmedim. Bilemedim..."
- İlişkinin başında Sezen Aksu'dan "gel gel sarışınım gel, ben sana aşığım gel"; ilişkinin sonunda İsmail Yk'dan "Allah belanı versin" amin!
- Bana şiddet uygula, beni şiddetli sev...
- Tedaviye cevap veriyorum "hayır"
- Sorsan 45 kiloyum. Ama bendeki göbekle 2 kıza 85 beden meme olur.
- Bazı erkekler çok "x'e değer veriyorum ama y ile de ciddi düşünüyorum"
- 100 kadına sorduk 1 populer cevap aldık: "Hayatıma yalnızca 3 erkek girdi"
- He canım, he! Bütün eski sevgilileri de sıraya girmiş senin sümsük manitana dönmeyi bekliyor he!
- "Ben bir kez aşık oldum" cümlesindeki öküzü bulun...
- Benim için boyumdan büyük işler; perde asmak,ampül değiştirmek ve en üst raftaki borcamı almaktan ibaret.
- Cücük kadar hayatımda, hayatta yapmam dediğim çoğu şeyi yaptığıma göre; izdivaç programına çıkıp taliplerimi bekleme ihtimalim yok değil.
- Çirkin kızları yakışıklı buluyorum.
- Onlar yanlış biliyorsa bu neden Candan Erçetin'in suçu ben anlamadım?
- Allah herkese mahkeme davaları kadar uzun bir aşk nasip etsin.
- Allahın herhangi bir kulu aracılığı ile belanı vermesine "aşk" denir.
- Beyaz peynir yiyen adam naifliği diye bir şey var. Kaşara tenezzül etmez.
- Annem "ne oldu" demesin diye ağlamaya başladığım an mutfağa koşup soğan doğruyorum. Tesekkürler soğan!
- Bir kadın susuyorsa dürtün bi, ölmüş olabilir.
- Erkekler seks hayatlarına el arabasıyla başlarlar.
- "Kimler geldi kimler geçti, hiç birisi senin kadar sevilmedi" sarkısındaki orosbuyu bulunuz.
- Hani verdiğin sözler, hani ellerin nerde, hani huzur bulduğum deniz gözlerin nerde? Özet geçmek gerekirse nerdesin amk nerde?

Akşamsefası

SOKAK SİTİL

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELALE

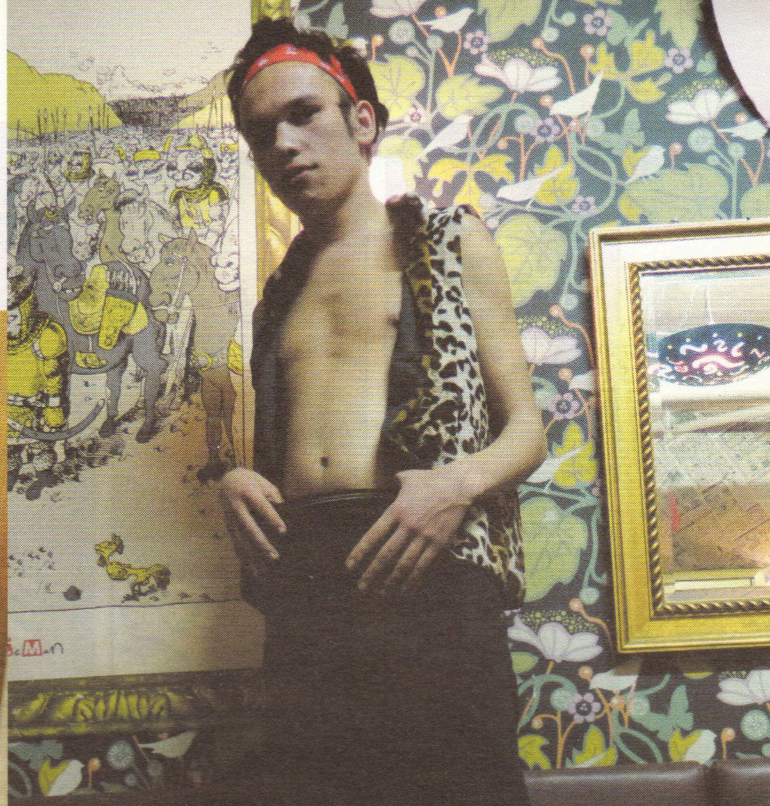

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

Kafana kor ateş düşmüş galiba canımın içi. Yoksa saçını gıda boyasıyla mı boyadın. Zevkler tartışılmaz bebeğim bize ohaa demek düşer. Tel kevgirden küpe yapman takdire şayan olmuş. Bravo ekonomik olun yaratıcı olun ciğerimi dürüm yapın. Aynı yaratıcılığı babanın çubuklu pijamasından bozup yaptığın şort ceket takımında da görüyorum, gözlerim doluyor. Yakandaki kaniş köpek çok şeker, ısırır mı? Ayakkabının pencereleri açık kalmış hayatım, kapatmazsan gece bir ayak fetişisti sızabilir içeri, aman dikkat et, yalayıverirler insanı öpüverirler pipik ağzından ahahahhaay.

Zühtiye Şekerlek Etimekoğlu (Güreşçi)

Boranur Baktagir
(Hemşir)

Boranurcuğum, şam şeytanı gibi gülmenin sebebi az önce avladığın yavru leoparın derisini giymiş olman mı meraktayım. Peki ya pantolon? Geçen yıl avladığın pumaya mı ait? Düşük bel pantolonundan görünen siyah bel yakısı çok değişik bi hava katıyor ayrıca belinin üşütmene engel oluyor. Ancak tüm puanları kafandaki puanlı bandanan alıyor. Üzerinde başka birşey göremiyorum belki de göğsünün parlaklığı karşısında kör olmuşumdur. Neden olmasın?

Yudum İçimsu BERRAKŞELLALE
(Moda İkoncanı-Eleştirmen)

Canım kendim, heryerimden fırfır fırfır uyum akıyor. Bir Arap atasözü der ki "Devenin kalçalısı makbuldur." Devenin kalça tüylerinden özel olarak yaptırıp Arabistan çölünden getirttiğim çantamdan stil fışkırıyor. Elbisemi kadim dostum Barboros Köksal İspanya'dan getirdi. Ben de karşılığında künefe ısmarladım. Kendisini ancak künefeyi yerken susturabildik. Burdan güzel insan Barbi'ye kucak dolusu sevgiler yolluyorum. Yüreğine sağlık arkadaşım. Çizmelerimi Louvre Müzesi'nden adını açıklamak istemediğim bir arkadaşım benim için özel olarak çaldı. Kendileri Napolyon'un çizmeleri. Gözlüklerim bizzat John Lenon'a aittir. Allah gani gani rahmet eylesin John amca babamın asker arkadaşıdır daha ben doğmadan gözlüğü babama vermiş çocuğun olursa verirsin diye sonra da hakkın rahmetine kavuşmuş. Kendimi çok öpüyorum ahahahaay.

Ahunaz Rotbalansmanevragiller
(Antikacı)

Modadan anlayan kadının hali bir başka oluyor. Koton çorap bu sene çok moda Ahunaz hanımcım narçiçeği ayakkabılarıyla çorabını çok güzel kombinlemiş. 48 bahardan daha çok çiçeğe sahip elbisesini beğenmedim. 12 yıl yıkanmayıp taranmamış üstelik sahibi tarafından bakılamadığı gerekçesiyle sokağa terkedilmiş Yorkşayır teriyer derisinden kürküne bakalım hayvanseverler ne tepki gösterecek. Elvis Presley de ölmemiş saçını sarıya boyatıp sende vücut bulmuş canıminiçi. Boynundaki fularımsı, kurban bayramında kesilen dananızın bağırsakları olsa gerek.

Kamuran Pirecik
(Koku uzmanı)

Kamuran bey galiba kasırgadan kaçmış. Lakin kaçarken vahşi batıdan bir şapka, Meksikadan bir panço ve şal, Zoguldak dolaylarından bir adet gri liseli pantolonu almayı ihmal etmemiş. Şıklık diye buna derim ben. Şamdanınla kombinlediğin, büyüklüğünden dolayı Godzilla'ya ait olduğunu düşündüğüm güneş gözlüklerin çok atarlı bebeğim. Saç rengin bir harika. Öptüm seni gümüş tilki.

Arcan Babetligil
(Yeminli Mali Müşavir)

Yüzünüzdeki hınzır gülümsenin sebebi nedir Arcancığım, göbeğinden boynuna doğru hicret eden karıncamsılar mı gıdıklıyor. Peki ya göbeğin? Su almamak için tıpa mı taktın bebeğim? Moda kusurlarımızı gizlemek güzelliklerimizi ön plana çıkarmak için varsa eğer, ben senin bacaklarını cesurca açmanı beklerdim. Eline de gece mavisi bir zarf çanta çok şık dururdu. Gömleğini kimler aldı? Yoksa Seda SAYAN mı kesti Arcan? Arcaaaaaan dedim!!! Ayakkaplarında kullandığın hamamböceği kahvesi bu senenin trendlerinden.

Akşamsefası

İhale açtılar.. Çocuklara süt dağıttılar, sütler bozuk çıktı. Bir görüşe göre süt değil, peynir suyuydu 100'lerce çocuk zehirlendi.

Tolga'nın aile albümü

Süt Annem

Süt Babam

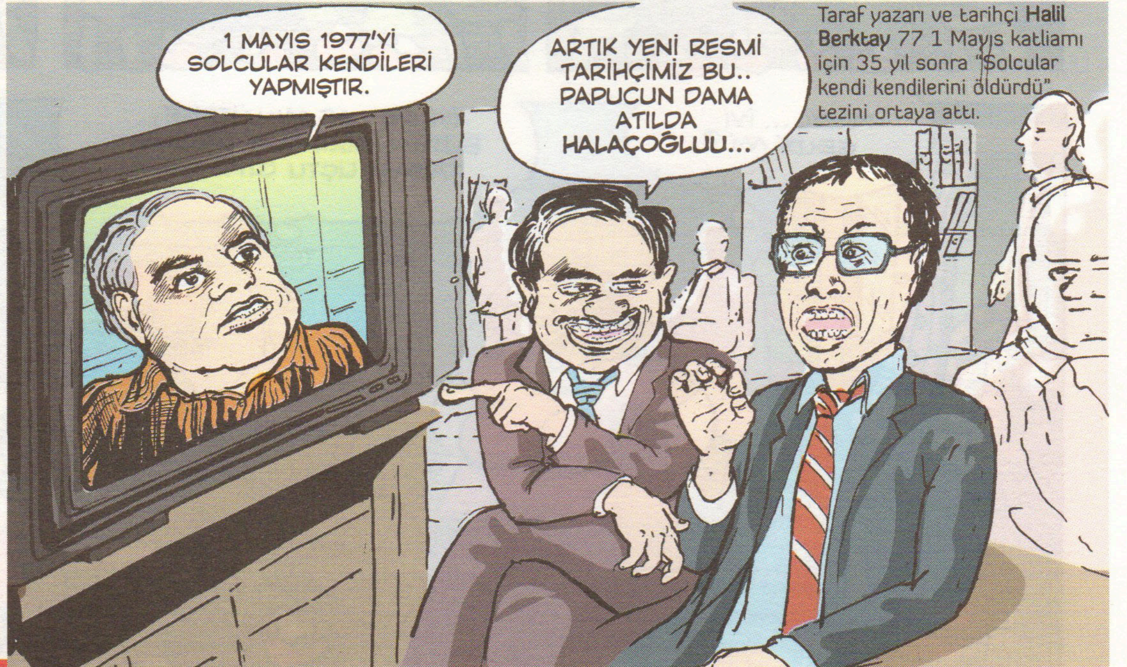

Bir emniyet müdürü, kadın eylemciler için, "Kadın sesine tahammül edemiyorum" demiş...

Taraf yazarı ve tarihçi **Halil Berktay** 77 1 Mayıs katliamı için 35 yıl sonra "Solcular kendi kendilerini öldürdü" tezini ortaya attı.

Sağlık personeline saldırılar sürüyor.

Masumiyet Müzesi açıldı. Açılır açılmaz polemikler başladı. Sergilenen bir elbise daha önce Karolin Fişekçi'nin üstünde görülmüş. Müzeyi bildiğiniz gibi ilk 'Bayan Yanı' kapak yapmıştı.

Bir tiyatro kalmıştı, o da tamam oldu...

Akşamsefası

Detoks

feyhan güver

Akşamsefası

Hanutçular

Elif Nuşad

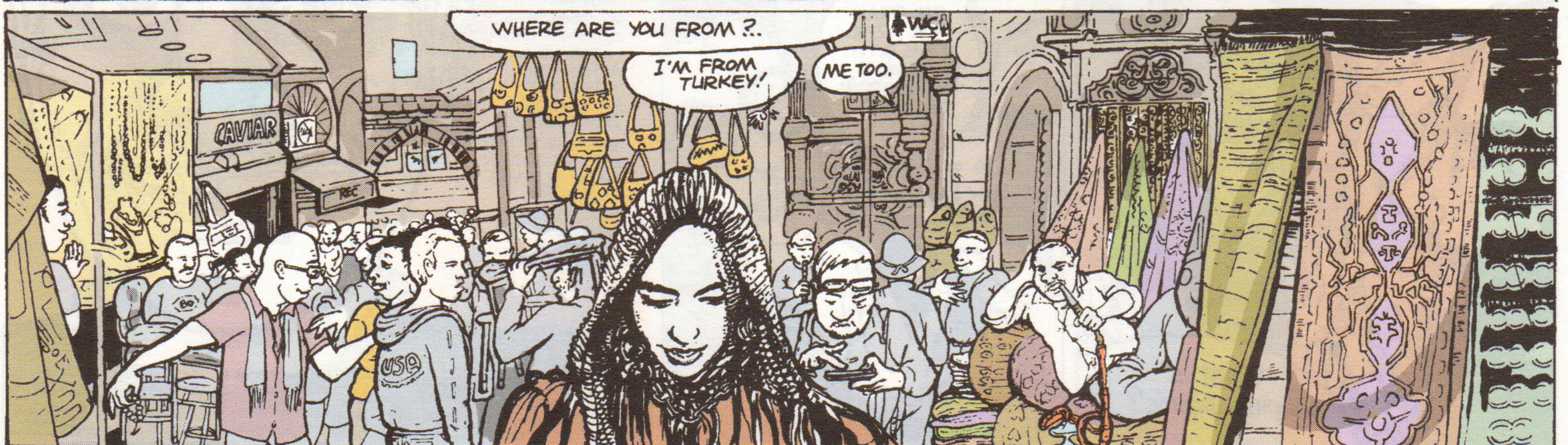

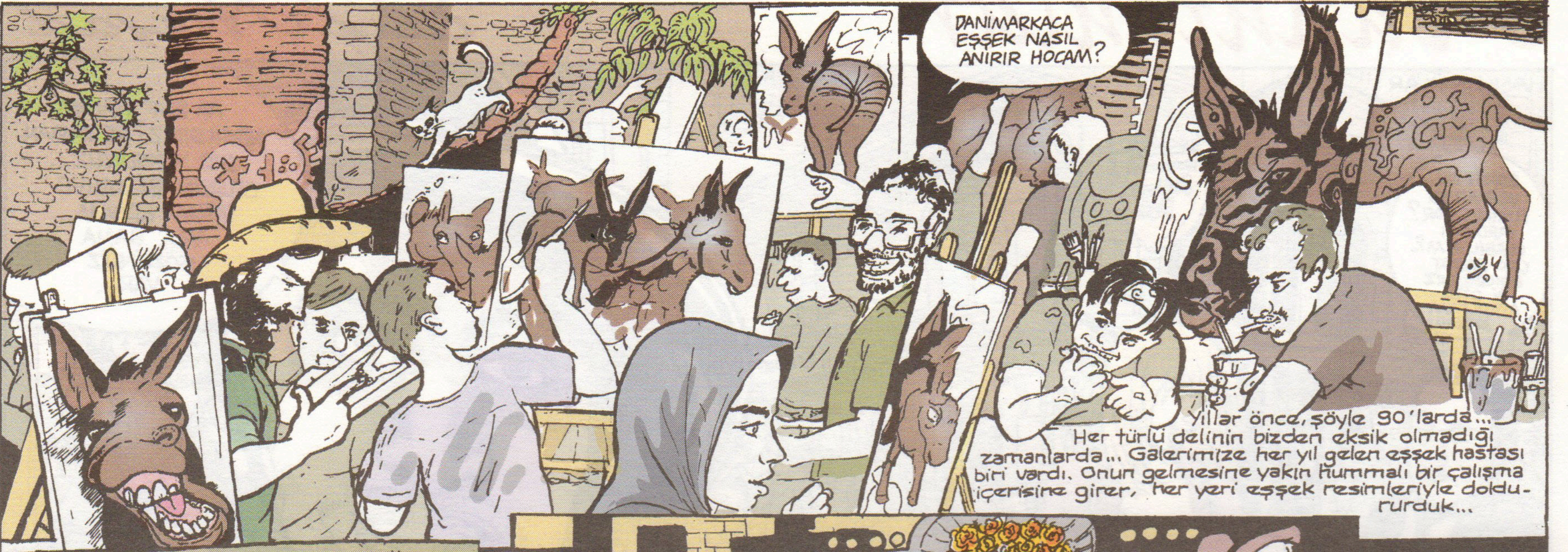

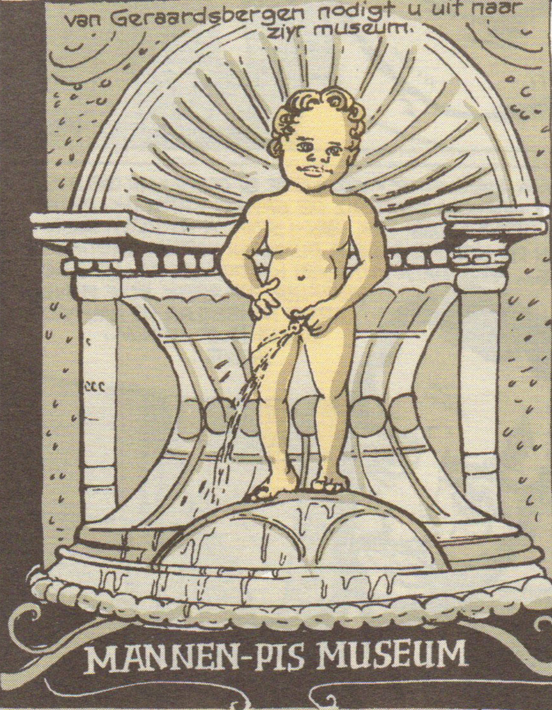

Akşamsefası

Eşşek hastası Marcel Nevraumont 1990'da Danimarka'da işeyen çocuk müzesini kurar. Müze büyük ilgi görünce Marcel saf heyecanını kaybeder. Bir süre sonra eşşek müzesi açma girişiminde bulunur. Ancak Marcel'in bu isteği, işeyen çocuk müzesi üyeleri tarafından sadakatsizlik olarak görülüp aforoz edilir. Bunun üzerine bağımsız olarak açtığı eşşek müzesi için yıllardır, biz de ona renk renk, desen desen eşşek resmi yapar hale gelmiştik...

Tüm bu kalabalığın içinde Kanadalı bir ajanımız aile vardı. Bu alışkın olduğumuz bişeydi. Her yıl gelirdi böyleleri. Kanadalı Bardly Burel-burdan ifşa ediyoruz- Hiç parası olmasa da en zor koşullarda bile hayatta kalmayı öğrendiği bir eğitim aldığı kesindi, en azından babam öyle diyordu. Gülhane parkından topladığı otları, hindubaları tencerede kaynatıp, üstüne bal döküp yiyordu. Bir gün tenceresini bulamadığında...

Akşamsefası

melda onur
Meclis'ten bildiriyor

10 kaplan gücünde kadınlar

Onları "**fantom**" diye çağırmaya gerek yok... İstanbul'un balta girmemiş sosyal medyasında bir twit uzaklığındalar çoğunlukla, ya da bir mesaj...

Mükemmel bir iletişim ağı ile, bir ana akım medyasının yarattığı kamuoyunun 10 katını yaratabilirler. Onun için 10 kaplan gücündedirler.

Elif Ilgaz, büyük edebiyatçı büyükbabasının (Rıfat Ilgaz) bıraktığı yerden devam eder. Aslında söylenir de bazen. **"Onlarca yıl geçmiş, sorunlar bitmemiş, aynı yerde kalmıştır. O zaman da ifade özgürlüğü yoktur, hala da yoktur. Niye hala aynı sorunların üzerinde uygun adım yerimizde saymaya devam ederiz**" diye... Hafta içi bir duruşma kapısında; bazen davaları twitter'dan canlı yayınlarken (bu konuda en başarılı gazeteci seçilmiş, bunun üzerine "iyi de ben işsizim" demişti), Cumartesileri İstanbullunun doğal hafta sonu etkinliği olan İstiklal Caddesi'nde bir yürüyüşte ya da **Cumartesi Anneleri**'nin acılarını paylaşırken görürüz.

Cumartesi Anneleri demişken, orada da 10 kaplan gücünde **Leman** var... **Leman Yurtsever**, yılmadan 17 yıldır Cumartesi Anneleri'nin anneliğini yapar. Kayıp çocuklarını arayanları sırtında taşır, dünyanın yükünü yüklenir. Zaten şefkati yüzüne yansımıştır; size her an kol kanat germeğe hazırdır. "**Kimsesizlerin kimsesi**" diye bir tanımlama varsa, benim için o **Leman**'dır. Çocuğunun hiç olmazsa mezarını bulmamış tek bir anne kalmayana dek çalışacaktır; inat etmiştir.

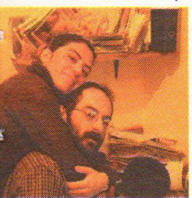

Bu 10 kaplan gücündeki kadınların ortak özellikleri inatçı da olmalarıdır. İnat ve hedefe kilitlenme... Tutukluluğun giderek etrafımızdaki çemberi daralttığı şu günlerde, dışarıda bekleyen 10 kaplan gücündeki kadınlar, kendi eşlerinin duruşmalarının yanı sıra, eşleri farklı davalardan tutuklu olan diğer kadınlarla da bir araya gelir ve 10x10 kaplan gücüne ulaşırlar. Mesela **Vecide Şener** eşine kavuştuğunda havlu atmadı. Medyanın 10 kaplan gücündeki kadınlarından biri, **Ayşenur Aslan**'ın programda öyle bir konuştu ki, sanki "**mücadele şimdi başlıyor**" der gibiydi.

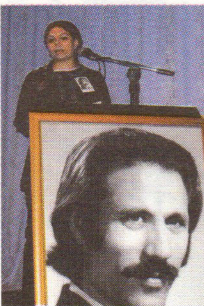
Halide Didem Kurt ise bambaşka bir dünyadan, Çağlayan Adliyesi'ne ışınlanmış gibiydi. Ama oradaydı işte, diğer bütün kadınlarla birlikte... Ve koşulları en iyi hale getirmek gerekti. **Özge Terkoğlu**'nun kendisini ifade ediş tarzı bambaşkaydı; bir akademisyen, bilim kadını, feminizmin ve ekonomistliğin karışımında olayları analiz ediş biçimiyle bir duruşma salonuna değil, serbest kürsülere yakışıyordu.

Yonca Şık, **Gülşah Balbay**... Ve daha nice farklı dünyaların kadınları... 10 kaplan gücünde bu kadınlar, işi gücü bırakıp eşlerinin tutukluluk sürecinde yazdıkları kitapların editörlüğünü üstlendiler. Bizler bilgisayarla yazmaya üşenirken, daktiloyla bile yazılmamış, el yazısı metinleri birer best-seller'a dönüştürdüler. Kitap da yazdılar, yemek de yaptılar... Duruşmalarda getirdikleri yemekleri diğer tutuklularla da paylaştılar. Kutu kutu patates salataları, kısır vesaire; nefis yemeklerden biz bile nasiplendik.

Ya **Suzan Okar**... Onu ilk kez tutuklu gazetecilerin yakınlarının buluştuğu bir platformda gördüm. Kocaman ve hüzünlü siyah gözleri. "**Japon çizgi filmlerindeki gibi**" demiş bir başka 10 kaplan gücündeki kadın **Aslı Aydıntaşbaş**. Tıpkı öyle... İddianamedeki çelişkilerle dolu bir dosya elinde; her gittiği yerde anlattı. Sonunda Suzan, dev davaların arasında adeta marjinale itilmeye aday bir davayı merkeze taşıdı. Eşi **Baha**'yı 600 gün sonra tahliye ettirirken, yeni umutlar yeşertti. "**Ettirdi**" diyorum, onun bu inadı ve inancı olmasa, bizler mahkeme kapılarına yığılır mıydık?

Bu mahkeme kapılarında Türkiye'nin yakın dönem tarihinin acılarını çekmiş ailelerini çocukları, Türkiye'nin yeni dönem tarihinin acılarını çekenlerle buluşurlar. **Zeynep Altıok** yakılan adaletin küllerinden hak ararken sadece kendisi için aramaz, o her yerdedir. Varlığı acıları alt etmenin bir sembolü gibidir. Kimi zaman **Eren Aysan**'ı yanına aldığında kaplan güçleri çarpan etkisi yaratır.

Canan Kaftancıoğlu, doktor olarak gittiği mecburi hizmette, o zamanlar hayranı olduğu ve 1980 yılında faşistlerce katledilen gazeteci- yazar **Ümit Kaftancıoğlu**'nun oğluna (**Naki Bey**) aşık olmuş... Bugün Toplumsal Bellek Platformu'nda **Kaftancıoğlu** soyadını o temsil ediyor. Siyasetin de yüz aklarından biri. Bu kadınlar **Rakel Dink**; Rakel Dink de onlar olmuştur.

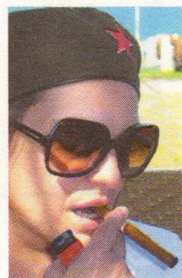

Toplumsal Bellek Platformu'nun bu 10 kaplan gücündeki kadınları sık sık başka platformların kadınlarıyla bir yerlerde kesişir. Güçler birleşir, adeta "**Voltran**" oluşur.

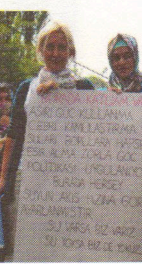

İş çıkışları soluğu Çağlayan Adliyesi'nde alan gazeteci **Gülşah Karadağ** organizasyon becerisiyle göz doldurur. **Ayça Söylemez**, hem profesyonel hem amatör ruhla duruşma kapılarında bekler. Öyle ya içeridekiler hem dostları, hem de haber konuları... Ve **Bianet**'in bütün kadınları...

Bu 10 kaplan gücündeki kadınların etkileri, dava dava, duruşma duruşma büyüyerek dalga dalga yayılır. **Tuğçe Tatari** başka bir koldan katılır bu güruha, **Deniz Yurdakul** diğer bir koldan. 150 bine ulaşan twitter takipçisiyle **Ahu Özyurt**'un bir RT'i, en yaygın haber ajansı etkisi yapar. Sonra bir gün tanıdık bir sima takılır gözünüze. Aslında tiyatrocudur, belki dizilerde de görmüşsünüzdür, ya da bir sinema filminde. Ama o da bu dalgaya kapılmıştır kendisini... **Funda Şirinkal**'ı görürsünüz adliye kapılarında.

LEMAN

Aslında böyle isim saymacalı yazıları hiç sevmem, çünkü birilerini unutmuş olabilirim. Ama unutulmayacak bir çocuk katılmıştır aralarına. Erken yaşta büyümek zorunda kalan **Nazlıcan Özkan**... Öyle bir vicdan yaratmıştır ki, davanın seyri değişir mi bilinmez ama kamuoyunun seyri değişmiştir. Bir başka çocuğun çığlığı ta Erzurum Tortum'dan Bağbaşı köyünden yükselir. "**Suça sürüklenen çocuk**" **Leyla Yalçınkaya** öyle bir kamuoyu yaratır ki, **Bağbaşı, Bağdat Caddesi**'ne döner...

Bir de kendi 40 kilo, ama yarattığı etki 10 kaplanı da geçen kadınlar vardır ki, bir mektup yazar, 1 kedi ister, Türkiye sarsılır... **Müyesser Uğur**, bunu tutuklu haliyle yapar.

Kıyıda köşede kalan, kamuoyunun gündemine gelemeyen daha çok mücadele vardır böyle. Onlarla kimi zaman **Çağlayan**'da, kimi zaman **Beşiktaş**'ta, kimi zaman **Silivri**'de, **Vardiya Bizde** çadırında karşılaşırız. Kimi daha çok sesli, kimi daha az sesli, kimisi sessiz kurtuluş ararlar. Ama her çırpınışın şu çok beylik sözü; "**kelebek etkisi**"ni oluşturacağından emin olabilirsiniz. Bugün dışarıdakileri içeriden kurtaran güç, yarın içeridekileri dışarıya taşır.

Muhtaç olduğumuz vicdan, damarlarımızdaki insan kanında mevcuttur... Muhtaç olduğumuz dayanışma, kelebeğin kanadında bizi gelir bulur. Gün gelir 10 kaplan gücünün kadınları, bir diğerinin **Banu Güven**'in acısında buluşur, soluk olur.

Can derdi

MERAL ONAT

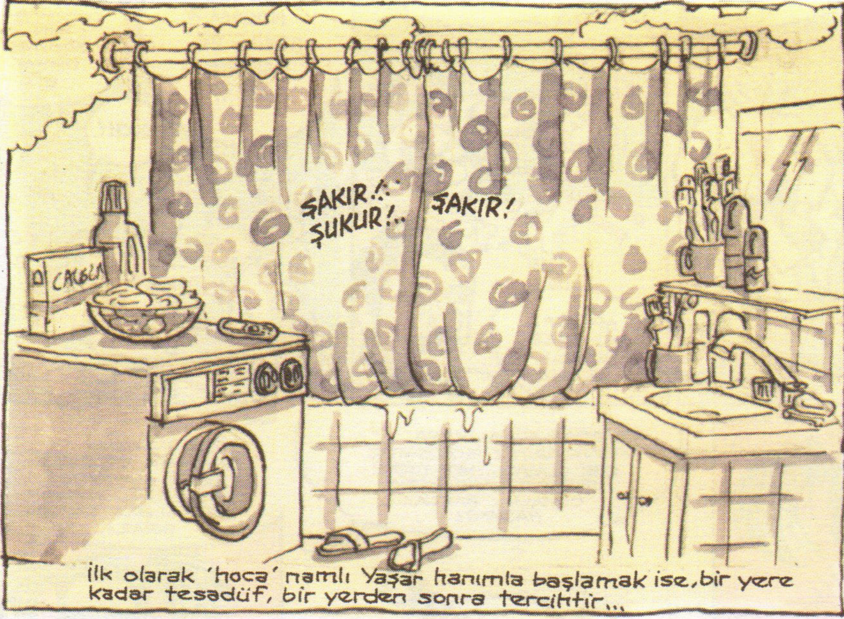

Akşamsefası

gbatur@gmail.com

MEMLEKETİMDEN KADIN MANZARALARI

GÜRAY BATUR

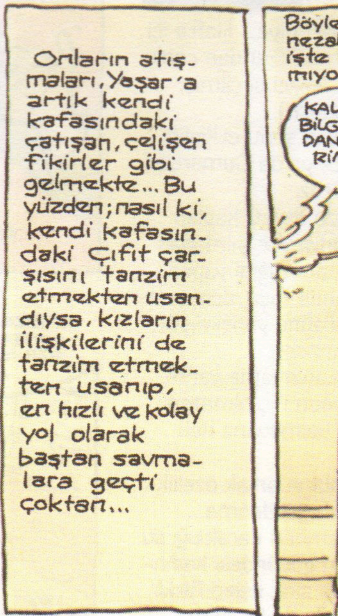

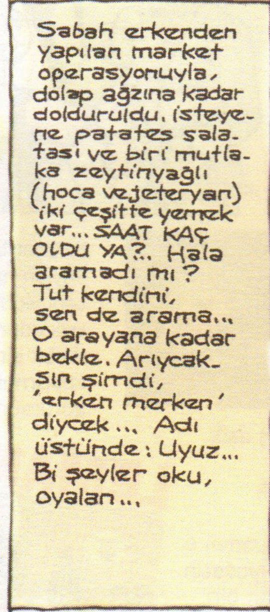

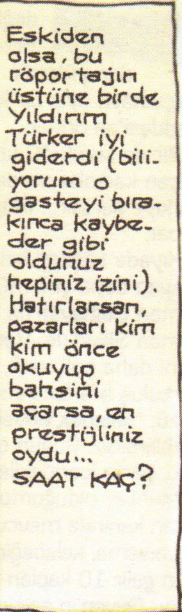

Akşamsefası

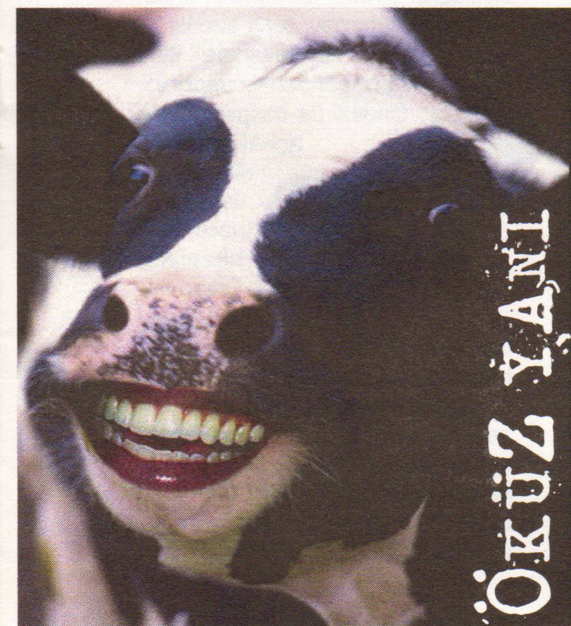

Ahiret Book

Akit gazetesi fetva verdi, feysbuk ahirette şahitlik yapacak. Dikkat, ateşe daya-nabileceğin kadar fotoğraf paylaş!

Adana'da Tedaş işçilerinin eyleminde bir polis müdürü kadın eylemciler için "Kadın sesine tahammül edemiyorum, erkeklerle konuşalım" dedi. Erkek erkeğe konuşulan şeyler başka değil miydi ya?

İnsanlıktan çıktın be Halilim aman yalanın kıyamet

1 Mayıs 77 Kanlı 1 Mayıs unutulmasın!

Sütününüzü çocukların ulaşamayacakları bir yerde saklayın.

Yaşlı bir tanıdık der ki "Allah kimseyi hastaneye düşürmesin ama yokluklarını da vermesin" Kısaca insan, böyle ölmemeli. Dr Ersin Arslan'ın öldürülmesini kınıyoruz.

Sizi hiç babanız sattı mı? Kumar borcunu ödeyebilmek için kızını satanlar var.

Akşamsefası

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

ayşe duygu yavuz

Topuklu ayakkabı dediğimiz oluşumun tarihsel arka planı ile söze başlama gereksizliğinde bulunmayacağım. Kanımca topuklu ayakkabı, resmi/kasıntı sosyal ortamlarda abiyeyle veya erkek cenahlar için takım elbiseyle osurma endişesi duymak gibi kasıntı bir dürtünün arz talebiyle piyasadaki yerini almıştır. Yoksa cillop gibi rahatlık sunan düz taban ayakkabı ile gezmek varken neden onca ağrıya, onca düşme korkusuna yol açacak eğilimlere girişilsin ki! Gerçi absürtlükler diyarının genetik yapısına bakılırsa pek fazla serv-i hıraman yetişmiyor. Dolayısıyla boy atma hevesi topukluyla vuku buluyor. İyi niyetli düşünürsek düztaban ayakkabıların tasarımında bir "yaratıcılıksızlık" hâkim olduğundan topukluya yanaşılıyor kanısına yaslanılabilir. Bence şık olmak, bakımlı ve güzel kadın olmak nâmına ayakları topuklulara hapsetmek, erkeklerin fetişlerine kurban etmek çok acıklı. Bu gazla gidersem "ayak kasidesi" yazacağım. İyisi mi fazla söze ne hâcet kafasıyla topukludan karakter analizlerine geçiş yapayım. Işınla beni klavye!

Topuklu Ayakkabıdan Karakter Analizi:

"Bugün açık ayakkabılarımı mı giysem kapalı olanları mı?" derken Allahın topuklu ayakkabısına neoliberal açılımlar getiren zat-ı şahanenin tercihidir. Topukların 15cm. olması da boya boy katar, uzun kavalyenin yanında Heidi yanakla gezmeyi engeller. Kışın kalın külotlu çorap giyildiğinde yandan, önden, topuktan açıklıklar barındırdığından "terlemeye son" iddiası taşıyan pudralı alaşımların, kremsi dokunuşların açılış konuşması gibidir. Yaz akşamlarında az buçuk esen rüzgâra karşı çıplak ayakları bunaltmayan parçalarıyla üstü açılır araba vazifesi görür. "Tabanvay kadının bir numaralı tercihidir" derdim; amma o topuklarla yürüyebilen kadının akşam koltukta pijamalarıyla sağlıklı biçimde oturabildiğini gösteren bir örneğe henüz şahit olmadım. "Ben bi tane biliyom, geçende gördüm..." ile başlayan bir cümle kurabilecek baba yiğitler varsa göstersin, bir sıkımlık ayakkabı bağcığı hediye edeceğim.

Bu tip bir ayakkabıyı tercih eden kadın vamp kadındır vesselam! İlk gençlik yıllarında lokal heveslerle Şebnem Ferah, bilemedin Özlem Tekin dinlemiştir. Vakti zamanında Kemancı'da sabahlamak en büyük keyfi olmuştur. Aile kavramının Adams Family üzerinden şekillenmesi ne de egzotik olurdu; amma velâkin bu hayal de yurdum oturma odalarında dantelli sehpaların üzerindeki meyve tabağı ile suya düşmüştür. Sonraları kimlik bunalımlarına "Şu senin gotik abla değil mi layn?" sorgu sualiyle gark olup derin hezeyanlar yaşamıştır (Daha iyi anlamak için bkz. "kimse beni anlamıyor aq!"). Bu kadının siyah topuklularının en samimi kankası ise siyah göz kalemidir. Tek sorunu, bir gün geçim sıkıntısı hâlinde, hayatının bir evresinde devlet memuru olma ihtimalinin belermesidir. O noktada çaresiz "düz kadın"a dönüşecektir.

Modern gün teyzesinin ayakkabılığının gözdesidir. Bazı bazı, hafta sonu geldikten takriben 5 saat sonra 7.5cm'i ile brunchlarda boy gösterir. "Ahahaha! Evet, şekerim ben de çocuğu kreşe yazdırdım. Annem geldi, babam gitti. Eşimin ailesi şöyle. Bizim işten arkadaşlar böyle. Pazarlıkla yarı yarıya aldım yani öyle ifade ediyiiim! Bak bunu da Ayvalık'tan aldım! (Kolyesini gösterir). Saat kaç oldu sahiii! Ayy!" gibi daldan dala atlayan, "al gülüm ver gülüm"cü, bilinç sıçırtan cümlelerle hayata tutunur. Sofistike olduğu sanrılarıyla özgüvenini cilalar.

Bu müstesna ayakkap, "Dört Nikah Bir Cenaze"nin cenaze versiyonunda her an tango yapacakmış izlenimi yaratan her kadının dolabında bulunmalıdır. İşbu kadında az buçuk muhafazakâr tutumlar gözlemlendiğinde ürkülmemelidir. İlla ürkmeyi tercih edenler varsa napıyım? Bir de sizi ikna etmekle uğraşamayacağım! Bu ayakkabının türlü türlü renkleri üretilse de istikrar doruktadır: Hep siyah renk giyilecektir, hep siyaaah! Uzun pantolonun altında paçaların yer çekimini reddetmesine ön ayak olan yüksek ökçeler cümle içinde oksimoronik hissiyatlara gebe bırakıtır insanoğlunu.

90'larda odasının duvarında Muazzez Ersoy posteri barındıran kadındır. Güllü kenar süsleri ha gazino, ha pavyon dedirtecekken son dakika golüyle giyeni hiper kıro bir lise balosuna terfi ettirebilmiştir. Bu kadının Latin kökenli olduğunu iddia etmesi sizi şaşırtmasın. Neticede ağzına gül alıp el çırpanı bağrına basan bir kimse ayakkabıda gül görünce de durumu yadırgamamalı değil mi ama?! Ayakkabının sahibinin kavalyesi Hakan Taşıyan ayarında olmalıdır. Malumunuz bu tip kavalyeler için gömlek giyip ilk üç buçuk, dört düğmeyi açmak, cevşenli, kolyeli, kıllı böğrü ortada bırakmak farzdır. Bu ayakkabıyı giyen kadının saç rengi de genellikle sarı balyajlarla veyahut gölgelerle şenlenmiştir. İsviçreli bilim adamlarının son araştırmalarına göre bu kadınla birlikte fotoğraf çektirme hâlinde fazla sade giyinilmiş olması, yüzde 85 oranında kontrast ayarını zortlatabilmektedir.

"Yok artık Lebron James!"dedirten kadınlar için yaratılmıştır. "Bir tasarım harikası" gazıyla alamet-i farika nevinden bir örnektir. Dikkat çekme ile egoyu geride bırakıp ayakkabıyı ayrı eve çıkartacak bir mütevazılık arasında bocalayan kadınlar içündür efenim. Ayakların Şirinler'den birinin ensesine konup mavi renk alması teşbihi ile zor kullanarak iguanalara gönderme yaptırır. Öndeki bir başparmaklık açıklık, başını dik tutma yanlısı hatunlara hitap eder. Ortadaki pembemsi lastik, fazla özgürlüğün direksiyon hâkimiyetini yitirteceğinden tırsan, erkeğini kontrol mekanizması bellemeyi düstur edinen bu kadın için biçilmiş kaftandır. Lastikten kaftan olur mu? Şu tarz bir ayakkabıyı gördükten sonra hiçbir şey imkânsız değildir a okur!

Akşamsefası

Tanıştığımıza çok memnun oldum...

Bir o tarafa dön, bir bu tarafa, tramvaydayım ve sürekli kıçımı kollamak zorundayım. Soğuktu, açlıktı bu dertler bitti şimdi de bu gerilimle yaşamak... Geceleri zaten sokaklar bir korku filmi seti. İstanbul'da yaşamanın benim için en zor tarafı bu. Sokakta kendini güvende hissetmek imkansız. Türk erkekleri ile bir arada yaşamak gerçekten ne kadar da zor. Hiçbirine güven olmuyor. En azından ben geçen yaz bir güzel ağzımın payını aldım. (Bkz: Bonzai yazım)

Zaten Türk erkekleri bile hemcinslerinden korkuyor. Avukat bir erkek arkadaşım geçenlerde anlatıyor; yurtdışında çok zor bir durumda olduğundan tanımadığı bir grup erkeğin arabasına binmek zorunda kalmış. Önce bayağı kasmış sonra gayet dostça olduklarını anlamış. Onu ordan oraya götürmüşler, gezdirmişler ama tatsız hiçbir şey yaşanmamış. "Türkiye'de olsa adamın anasını skerler" diyor. Pippi Bacca'nın başına gelenleri hatırlıyoruz, kızcağız şurdan şuraya gidemedi!

Aynı arkadaşım geçenlerde hamama gidiyormuş, yolda adamın biri ondan ateş istemiş sonra yoluna devam etmiş. Derken arkadaşım hamamda tam terlerken bir bakmış aynı adam gelip yanındaki musluğa oturmuş. Selamlaşmışlar. Sonra benimki sabunlu sabunlu tam başından aşağı suyu dökecek adam peştemalinden içeri elini sokmuş. Arkadaşım adama dönmüş ve "sana iki seçenek veriyorum, ya hemen buradan çıkıp gidersin, ya da 'burada ibne var!' diye bağırırım meydan dayağı yersin" demiş. Adam hemen çekip gitmiş. "Sen bu konuşmaları yaparken adamın eli hala peştamalinin içinde miydi?" diye soruyorum hayretle. "Yok hemen çekmişti" diyor. "Ne pis bir şeymiş istemin dışında birinin sana dokunması, siz kadınların ne yaşadığını anladım" diye ekliyor hemen. Vücut dokunulmazlığı ihlaline giriş.

Geçtiğimiz günlerde bende bir güzel tacize uğradım. Güvenli olsun diye Karaköy'de alt geçitten geçeyim dedim, ama pek öyle olmadı. Arkadaş belli ki orayı yer edinmiş; alt geçit tenhalaştığında mesai başında. Profesyonele bağlamış; yanımdan geçiyor gibi yaptı ama sonra ani bir hareketle geri dönüp kıçımı şöyle bir güzel okşadı. Güzel diyorum çünkü yumuşukça dokundu. Daha kötü de olabilirdi, cimcikleyebilirdi. Ama sen kim oluyorsun da benim kıçımı okşuyorsun? Çığlığı bastım. Yanımda boylu poslu iki kız arkadaşım olmasına rağmen bir şey yapamadık, sinir oldum. Sadece arkasından "embesil, sapık, gerizakalı" diye bağırabildim. Fakat onu yakalamayı ve ifşa etmeyi planlıyorum. Yine o saatlerde orada turlayayıp bu sefer bir arkadaşımı hazır edip (belki o avukat arkadaşımı çağırırım) onu yakalamayı ve fotoğrafını çekmeyi istiyorum. Sonra o civara fotoğrafını asacağım ki en azından bir daha o alt geçitte kimseyi taciz edemesin. Şimdi sen dön bakalım bir o tarafa bir bu tarafa...

Ecnebi erkekler bizim türk erkeklerine göre biraz daha zor tahrik oluyorlar Allahtan... Geçenlerde bir çocukla tanıştım. Beni ünlü bir artiste benzetti. İltifat ediyordu tabii ki. Derken sohbet etmeye başladık, sonra oradan ayrılmam gerekti, "Ne kadar daha buradasın?" diye sordum: "Benimle evlenirsen bir ömür boyu" dedi. Ağzı gerçekten güzel laf yapıyordu. Hep beraber başka bir mekana gitmeye karar verdik. O gün çok yağmur yağmıştı ve benim hem ayakkabılarım hem de çoraplarım çok ıslanmıştı. Çaktırmıyordum ama pek rahat değildim. Yani gittiğimiz mekanda ecnebi çocuk bana hemen bir bira ısmarladı. Kaldığı otelin yakınlarda olduğunu biliyordum. Bir süre sonra oraya gidip muhabbet etmeyi ve bana çorap vermesini teklif ettim. Zaten orada en çok onunla muhabbet etmek istiyordum. İlla bar ortamında ıslak çoraplarla kasmaya ne gerek vardı?

Bardan sanki birbirimizi tavlamışız da işi pişirmeye gidiyormuşuz gibi ayrıldık. Benim tabii ki öyle bir niyetim yoktu, tek isteğim o ıslak ayakkabılarımdan ve çoraplarımdan kurtulmaktı. Nitekim de öyle oldu. Otel odasına varınca oturup muhabbet ettik, bana güzel bir çift çorap verdi. Hatta bir ara odasındaki kocaman yatağa bile uzanıp internetten beni benzettiği o artistin fotoğraflarına baktık, sonra benim fotoğraflarıma bakıp o kadına benzeyip benzemediğimi tartıştık. Tabii ki benzemiyordum. Bir noktada ben ona erkek arkadaşımın, o da bana kız arkadaşının fotoğraflarını gösterdi. Meğer 13 yıldır beraber olduğu bir sevgilisi varmış... Nasıl tanıştıklarından, Londra'daki hayatlarından, uzun ilişkilerden konuştuk. Demek insan bazen erkek arkadaşı dışında bir erkekle konuşmaya ihtiyaç duyuyor.

Muhtemelen o anda barda kalan arkadaşlarımız ve aşağıdaki resepsiyonist, bizim mercimeği fırına verdiğimizi düşünüyordu. Ne de olsa "ortam çok müsait"ti. Oysa hiç öyle bir durum yoktu, biz flört dahi etmiyorduk. Birbirimizi tavlamaya değil, tanımaya başlamıştık. Bir yerde insanlaşmıştık; erkek-kadın diye bir ayrım da pek yoktu, aynen çocukken olduğu gibi...

Barın o loş ışıklarının altında belki ilahlara ve artistlere benziyorduk, ama şimdi kimse ne o kadar mükemmel, ne de karşı koyulamazdı. Aramızda o an bardakine nazaran çok daha az bir cinsel gerilim var değilmi diye konuşup güldük. Gerçekten barların o loş ışıkları ve insanların ordaki hal ve hareketlerinden olsa gerek, o an bir otel odasında başbaşa daha masumduk... Zaten kim demiş illa barda, kafede konuşulur, otel odasında sevişilir diye. Genellikle öyle olsada, hayat bu kadar kısıtlı mı yani? Masumiyet demek olmadık yerde var olabiliyormuş.

Sonra beni taksiye kadar bıraktı. Taksi parasını ödemeyi hatta beni karşıya evime kadar götürüp geri gelmeyi teklif etti. Kabul etmedim. Evet varınca haber vermemi istedi verdim, tanıştığımıza çok memnun oldum dedi. Tam bir centilmendi. Centilmen Türk erkeklerinin de hakkını yemeyeyim, başka bir yazımda değineceğim.

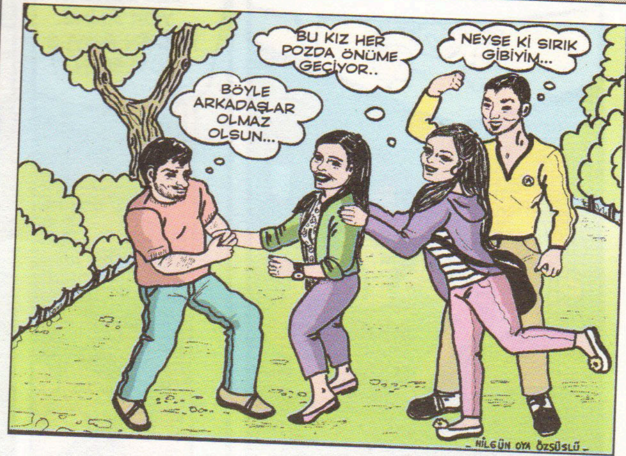
Dilek Irmak

Ferda Baydar - Ömer Tuna Baydar

Hakan

Gözde Serçe ve arkadaşları

Dilek Erol

Serhat-Ekin

Seda Çalışkan

Gülçin Alp ve Annesi

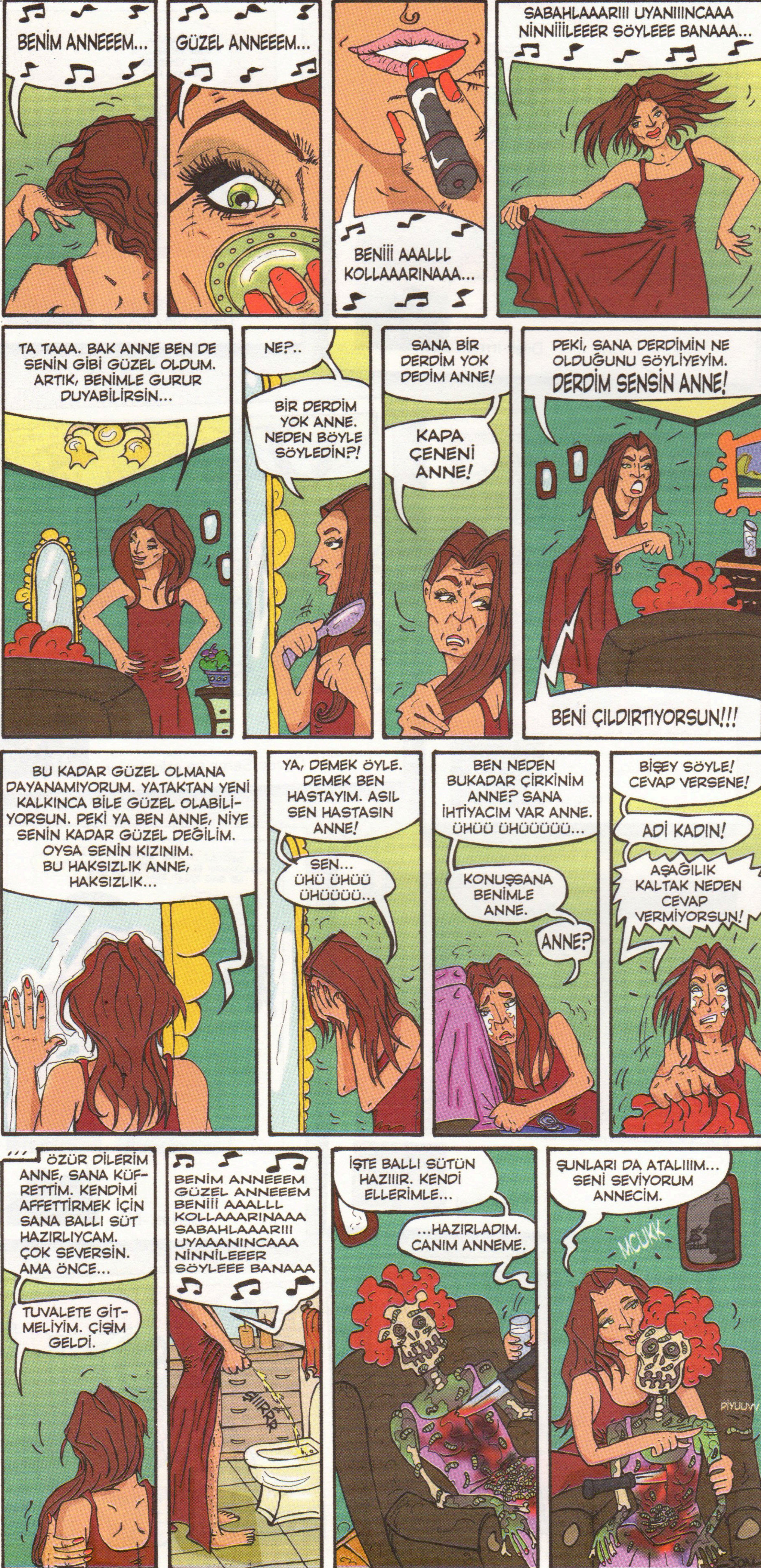
Akşamsefası

KÜÇÜK KORKU HİKAYELERİ

"CANIM ANNEM" SİBEL BOZKURT

KATİNA KARANİKOLA

Süngerci Kaptan Kosta ile Bir Gezinti

Sesiyle kapıya koştum, bir omzunda çuval, koltuk altında eski bir hamur teknesi, ayağında lastik çizme, kafasında kaptan kasketiyle kapıda dikildi Sotiri... Sabahın erken saatlerinde dökülür yollara, önce koyunlarını, tavuklarını besler sonrasında bahçesine uğrar, mevsimine göre çapalar, sular, eker... Sırtında taşıdığı yetmiş üç seneye inat, yanık teni, dimdik iskeletiyle, upuzun adımlarıyla, yakışıklılıkta yirmilik palikaryalara şapkasını ters giydir. Kahve vakti gelmiştir Barba Sotiri'nin. Boş gelmez pek; bahçesinden kopardığı taze sebze ya da sütle, hiçbir şey bulamazsa iki odunla gelir. Bugün çuvalında hakikaten hurda var.

- "Hadi vre yap kahveyi, bir bardak da su koy müjdemi vereyim!" derken gözleri parlıyordu. Benim gönlüm vereceği müjdede değil, çuvaldakilerdeydi.

- "Na vre rahmetli kardeşimin deposunu temizliyorum atılacak ne varsa sana getirdim, atsam kızardın..." Ne (evet) Sotiri, atsan kızarım ya; kıyılır mı o hurda dediklerine? Bizim hazinelerimiz! Gün gelir hayalimiz gerçekleşir, bakarsın Allah duamızı kabul eder. Bu hurdalarımızı sergileyecek bir müzemiz olur. Üst düzeydekilerden umudumuzu kestik, ama Allahtan kesmedik. İnşallah'la, Maşallah'la olacak, inşallah!

- "Oriste (buyur) Sotiri kahve hazır. Söyle bakalım müjdeyi. Nedir senin gözlerini parlatan?"

- "Damadımın babası Kaptan Kosta Paskalya'da burada olacak" dedi kahvesinden bir yudum alarak. Nefes almadan onu nerelere götüreceğiz hesapları başladı. Sotiri, Kaptan Kosta, genç yaşta ölen babam ve daha nice süngerci tayfaları vardı... Sotiri, on dört yaşında ekmeğini kazanmak için kendini denizlere vermiş, zamanla aşık olmuş sualtı dünyasına. İlk sevgilisi olmuş deniz; deniz maceralarını anlatırken heyecanlanır. Sonunda beklenen gün geldi. 46 yıl önce adadan ailesiyle birlikte ayrılan Kaptan Kosta'yı limanda karşıladık. Kafasında hala kaptan şapkası vardı.

- "Kaptan Kosta bakıyorum da, bunca sene kafandan çıkartmamışsın kaptan şapkasını."

- "Kafamla bütünleşti vre çıkmıyor!" Gelir gelmez, onun deyişiyle ömrünün yarısını geçirdiği Kaleköy'ü sordu Kaptan Kosta. Sotiri'yle aldık, götürdük. Girişteki iğde ağaçlarını, ağaçların altındaki minik çeşmeyi aradı gözleri.

- "Ah vre barba 46 sene önce bıraktığın Kastro'yu mu bulacaktın? Adamız gelişiyor. Bölge ağaçlardan kurtarıldı, tertemiz beton döküldü, o senin bildiğin antik taş limanın yerinde yeller esiyor, yerinde kocaman çimento parkımız var. Bak artık üzerinde ralli yapabiliyoruz." Önce biraz duygulandı; gözleri doldu. Sonrasında bir çoşku...

- "Aha şuradaydı Kozma'nın kahvesi, Karakaçidis'in dükkanı... Bilmem kimin lokantası... Ben unutuldum, orada değilim sanki.

- "Hele bir durun ya! Beni niye yabana atıyorsunuz? Benim de çocukluğum sizin aranızda geçmedi mi? Sizler giderken az mı ağladım peşinizden, babam da gidiyor diye? Teknedeki kamaralarınızda uyutmadınız mı beni? Koltuk altlarıma koca mantarlar, belime halat bağlayıp yüzme öğreteceksiniz diye denize az mı attınız? Kafama vura vura yüzmeyi sizler öğrettiniz, denize olan aşkınızı bana da aşıladınız ya... En çok neye şaşırıyorum biliyor musunuz? Bana yüzmeyi öğretiniz de, sizin dalgıçlarınız yüzme mi biliyordu sanki? Nasıl bir deli cesaretiydi sizinki? Yüzme bilmeyen o insanları hangi akla hizmet denizin dibine gönderdiniz?"

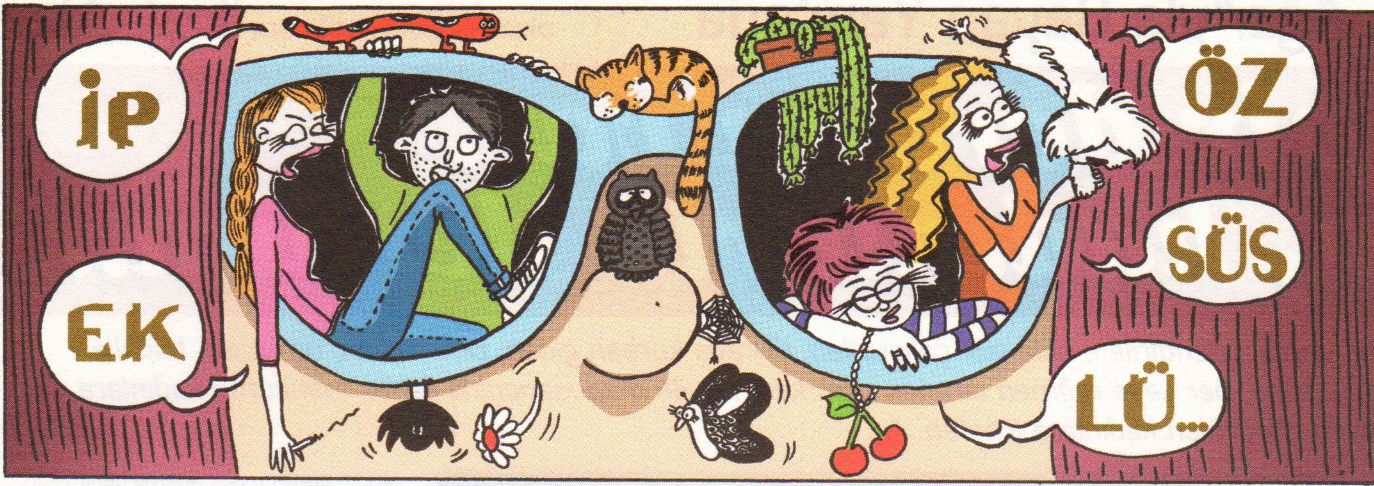
Bakışıp gülüştüler. Ne iyi günlermiş... Koca bir kış kumsalda yatan 22 teknenin bakımı için Kaleköy küçücük bir tersaneye dönüşür, ikinci evleri gibi gördükleri ve yılın 6 ayını geçirdikleri teknelerini yan yana çekerlerdi. Herkes kendi teknesinin makyajını yapar, renk renk boyardı gelinlik kız gibi. Deniz kokusuyla karışan boya kokusu. Denize açılmadan denizcilerin koruyucusu olan Aya Nikola'ya gidilirdi. Limanda açık havada yapılan ayinden sonra, papaz sezonun bereketli geçmesi için tekneleri tek tek dolaşıp kutsanmış suyu her bir yana saçardı; bereket dualarıyla uğurlardık onları. Ege'nin süngerlerini nerede bulacaklarını kendileri ekmiş gibi biliyorlar, boş döndükleri hiç olmazdı. Kurutmak için şimdi olmayan sahile yaydıklarında, süngerin kendisine has kokusu yayılırdı etrafa. Bir de ayırmak vardı süngeri, kabalar ucuza gidecek, asıl para edenler lagofitalardı. Denizden ekmek yemenin bedeli ağırdır. Gidip dönememek de var, vurgun yiyerek sakat dönmek de. Güvenilmez fazla aşık olduğumuz denizlere. Resmen kişilik değiştirir. Sakinken bir sevgili gibi okşar seni; daha çok sevdirir kendini. Sonra birden bire kalleşçe patlar; dev dalgaları yutmaya çalışır önüne geleni. İşte bu yüzden insanlarımız geri dönene kadar huzur bulmaz gözlerimiz hep yollardaydı. Cep telefonları da çok geç icat edildi yahu! Hadi cepten vazgeçtik, sabit telefonları da geç tanıdı adamız. Onlarla bir kez bile konuşma şansımız olmadı. Sadece beklemek... Dönüşleriyse tam bir şenliğe dönüşürdü; hep dolu dolu gelirlerdi. Sünger dışında taze balıklar, ıstakozlar ve kışa saklanmak üzere kurutulmuş ahtapot bacakları, yine kurutulmuş ıstakoz kuyrukları, çıra gibi ince dilimler kesilip tuzlanmış orfoz etleri... Ne severdim uyumadan önce yatakta kuru bir ahtapot bacağı ya da bir parçacık kuru balık etini kemirmeyi. Yoktur ada gibisi! Yosun ve iyot kokan, denizle bütünleşmiş bir yerdir temiz sokaklar, kireçle boyanmış beyaz evler... Üstelik o zamanlar hepimiz birbirimizi tanırdık, akraba gibiydik. Koruyamadık adamızı, ada olmaktan çıktı kasaba havasında şimdilerde.

- "Kaptan Kosta seni korkuttular mı? Neden gittin ve bu kadar uzun zaman gelmedin hiç? Bak bizler buradayız. Sotiri deniz kurduyken, çobanlığı öğrendi, bahçıvanlığı biliyor. Şimdi de beni eğitiyor. Bahçe yapmayı becerdim, ama çobanlık zor iş. Boşuna sabahın altısında dayandı kapıma Sotiri; 'çobanlar erken kalkar' diye."

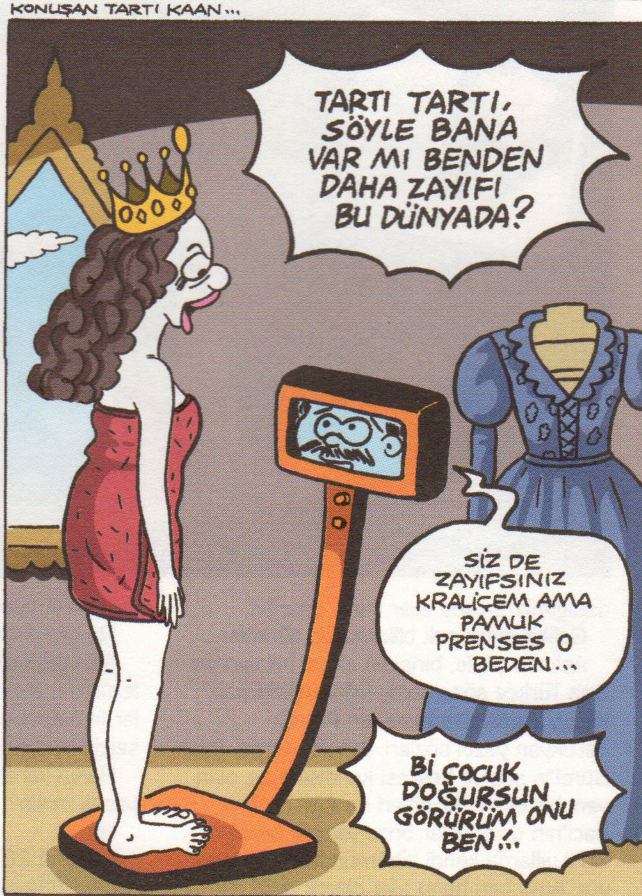
PASKALYA KUTLAMASI

Bizler orada burada gezerken kadınlar evde Paskalya hazırlıklarını yaptılar. Ben yırttım. Kutsal Perşembe renk renk yumurtalar boyandı, Cuma Paskalya çöreklerini yoğurdular ve pişirdiler. Mis gibi mahlep ve mastiha (sakız) kokuları yayıldı. Cumartesi sabahtan bir faaliyet; taş fırınlar yakıldı, kuzular iç pilavla dolduruldu, yorgunluktan göz altları çukurlaştı. Veeeeeee Paskalya diye oturduk, yarım saate hepsini yedik bitirdik. Bizler kendi dünyamızda, denizimizle, bahçemizle, keçimizle uğraşırken; Milli Güvenlik Kurulu, ülkemizin güvenliği için nüfus ve alım satım hareketlerimizi yakın takibe alıp bizleri "sakıncalı vatandaş" ilan etti. Ne olur, ne olmaz tabi!

Akşamsefası

İPEK YASALARI

• Simitçiyi beklerken gelmez, beklemediğim anlarda simitçiler birbirini yer...

• Birşeyi saklayaksam ve buraya koyduğumu unutmayayım diye tekrar edersem içimden, kesin unuturum.

• Evlenme teklifi aldığımda soyadımı vermeyi öneririm, verenin 1 yüzü, almayanın 2 yüzü kara...

• Çalışırken yalnız olmak istediğimde anneme misafir kabul etme, mümkünse sen de git derim, annem eve adam toplar.

• Annem odamı toplarsa yabancılık çekerim.

• Aşağı yukarı 6-7 yıldır kendime bir pergel almak istiyorum ama unutuyorum. Pergel almam gerektiği yalnızca lazım olduğunda aklıma geliyor kırtasiyedeyken değil. Bu bir rekor abartısız 6-7 yıl..

• Yalnızca evdeki aynalara güvenirim, mağazadakilere asla.

• Tavlayı satranç gibi çok ciddi oynarım.. Tavlaya la1 ettirmem, 2. sınıf oyun muamelesi yaptırmam.

• Tavla benim yaşam biçiimim. :P

• Çizime başlamadan önce, kalemi kalemtraşla açıp, ustura gibi elime sürmeden çizim yapmaya başlayamam.

• Hastalanıp ateşim çıktığında gördüğüm rüyalar Fellini filmleriyle kapışır.

Siz de kendi yasalarınızı yazın millet, lütfen.. lütfen diyorum bak...
ipek@leman.com.tr

FEYSBUK KÖŞESİ

• Bazen insan ben iyiyim dediğinde, hayır değilsin, hastasın sen, suratın sapsarı olmuş bi doktora görün istersen diyen birine ihtiyaç duyar.

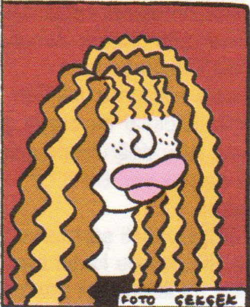
• Bazen insan ben iyi değilim dediğinde, hayır iyisin domuz gibisin sen hepimizi gömersin diyen birine ihtiyaç duyuyoor.

• Annemin allah belanı versin dediğin gün, kimseyle tanışmam olur biter.

• Hani çiğnediğiniz sakızları yere atıyorsunuz ya!
- Evet atıyoruz. - İşte kuşlar onları yiyecek birşey sanıp eğiliyorlar ya - Evet bildim, ..hıhh işte onlar eğilince g.ötleri görünüyo zoofililer tahrik oluyor.

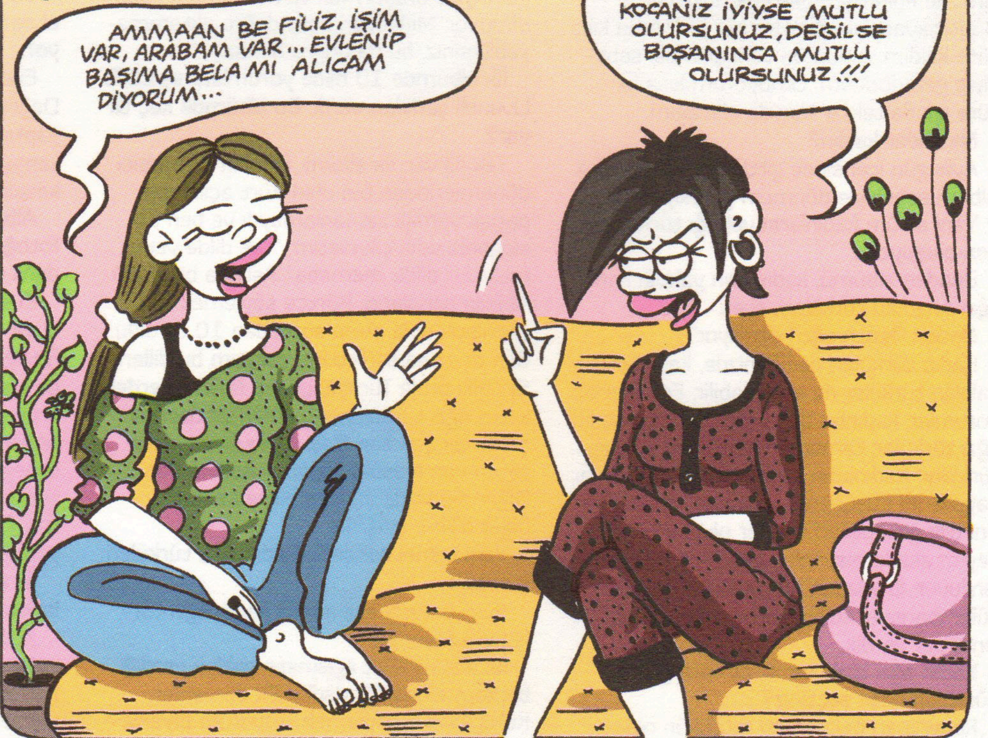

SAFFET ABLA'dan Rüya Tabirleri

Saffet ablacıım, rüyamda kapı çaldı, evimdeymişim ama başka bi ev, burası değil.. Gelen simitçiymiş, simitçi bana, abla gece yatakta fazla dönme, deli yatma, senin yatağın gıcırtılarıyla alt komşun emekli yüzbaşı Rıdvan tahrik oluyor dedi ve kayboldu.. Sonra birden Rıdvan bey belirdi ki kendisi gerçekten komşum olur, Rıdvan beyin üstünde yalnızca bir havlu vardı ve Kadir İnanır gibi adonis kasının bir karış altından bağlamıştı. Rumuz: Yağlı Peksimet

YNT: Sevgili Yağlı Peksimet, rüyada simitçi görmek eline bozuk para geçecek demektir. Rüyada emekli yüzbaşı görmekse yolculuk anlamına gelir. Kadir İnanır tarzı havlu bağlayan adam görmekse nikah demektir.

FALCI MAĞDUBİ

Gül Demirtaş

Gül bacım, önünde 2 seçenek var. Birinde gül bahçesi, diğerinde dikenli tel var. Gül bahçesinde seni bekleyen biri var yavrum. Azıcık boydan kısa ama cepleri dolu.. Para mı var erik mi var bilemem. Para varsa git, erik varsa kaç. Burda bir tepsi poğaça var. Bir akraban yapacak. Sakın yeme. Kilo alman için büyü yapmışlar. O poğaçadan yersen 70 kilo alacaksın benden söylemesi. Bu kısa boylu çocukla sana nikah düşer yavrum ama nikah şekerinden yeme.. Bademler kurtlu. Eline toplu bir para geçecek. 1 tişört 3 ayakkabı, 8 pijama 23 tane ruj alacaksın.

falcimagdubi@gmail.com

Akşamsefası

aksoyezgi@gmail.com Ezgi Aksoy

"Benim bir derdim var. Dünyayla, kadınlarla derdim..."

"Dövülen, sömürülen, ezilen, genç yaşta evlendirilen, köle gibi çalıştırılan, iftiraya kurban giden, terk edilen, umutları, hayalleri ellerinden alınan, hayatla mücadele eden, her şeye rağmen direnen tüm kadınlar ile mapusanedeki kader mahkumu kadınlara ve barış için yollarda tecavüze uğrayan, öldürülen kadınlara ithafen..."

Züleyha

Benden albümü Nisan ayında satışa sunuldu. Kadınların yaktığı türküleri yorumladı Züleyha. Ama pek çokları onu ilk albümü "Etnik dillerde Zülfü Livaneli Şarkıları" ile tanıyor. Zülfü Livaneli'nin asistanı iken, bir Zülfü Livaneli konseri sırasında sahneye çıkmış ve Yiğidim Aslanım'ı Kürtçe yorumlamıştı. Ardından da ilk albümü gelmişti zaten. Albümün sloganı "10 Dilde Merhaba" idi.

Şimdi ise Türkiye'nin dört bir yanından derlenen 12 adet "kadın ağzı" türküyü Türkçe yorumluyor Züleyha. Türküler 7 aranjör tarafından aslına sadık kalınarak yeniden düzenlenmiş. Benden albümünde kadınların yaktığı kına türkülerinden iş türkülerine, hasret türkülerinden halaylara çeşitli kadın türküleri var. Albümün ilk baskısı KEDV (Kadın Emeği Değerlendirme Vakfı) vakfında yer alan kadınlar tarafından işlenen keseler içinde satışa sunuldu. Ayrıca albümü Ara Güler'in bir birinden güzel kadın fotoğrafları süslüyor.

Enerjisi ve içtenliği gözlerinden taşan Züleyha ile LeMan Kültür'de oturduk, son albümünü ve kadın türkülerini konuştuk...

Van'da bir konser verdin ve yeni geldin. Ayağının tozuyla Van'daki son durumu ve izlenimlerini anlatır mısın?

Konser çok güzeldi. Tabi bu konserin başka bir anlamı vardı. Burada biletler satıldı, orada insanlar konseri izlediler, eğlenmeye çalıştılar. Bir nebze olsun acılarını, kötü anılarını bir kenara bırakıp yeniden umutlarını yeşerttiler. Ben de çok büyük mutluluk duydum. Hem gittim oradaki dostları gördüm; oraya yardıma gittiğimizde edindiğim pek çok dost var. Unutmayacağım dostlar her biri. Ama kısa süre kaldım. Albümün yeni çıkması sebebiyle geri döndüm. Umuyorum kısa bir süre içinde tekrar Van'da olacağım.

Ne kadar kaldın?

Aynı gün içerisinde gittim ve geri geldim. Albüm sebebiyle dönmem gerekiyordu.

Yeni albüm kadınların yaktığı türkülerden oluşuyor...

Benden albümü, kadınların yaktığı kadın ağzı Anadolu türküleri, evet.

Neden "kadın ağzı" deniliyor?

Kadın türküleri dediğimizde, kadınlar için yakılan türküler de anlaşılabilir. Erkekler de yorumlar, kadınlar da yorumlar. Ama kadın ağzı türküler, tamamen kadınların yaktığı türküler. Kadınların sevinçlerini, umutlarını, hayallerini düşünerek yaktıkları, üzüntülerini dile getirdikleri eserler oluyor. Bu deyim akademisyenler tarafından da kullanılıyor. O yüzden biz de kadın ağzı türküler ibaresini kullanıyoruz, albümde de bu isme yer verdik.

Kadın ağzı türküler az olmasa gerek. Türküleri nasıl seçtiniz?

Repertuarı belirlerken mümkün olduğunca her yöreden eserler seçmeye çalıştık. Ama tabi bu mümkün değil, her yöreyi katsaydık 24 serilik Meydan Larousse gibi bir iş çıkardı ortaya. Dolayısıyla repertuarı hazırlarken mümkün olduğunca herkesin fikrini almaya çalıştık. Hem aranjörler bize fikir vermeye çalıştı, hem de yapımcımız. Sosyal medyayı da kullandık. Facebook'taki hayran sayfamdan da en sevdiğiniz kadın türküleri nelerdir diye sordum. Ama tabi önceden de belirlediğimiz eserler vardı. Benim özellikle istediğim eserler vardı. Bunlar kesinlikle olacak dediğimiz 3 tane eser vardı örneğin.

Galiba onlar pek bilinmeyen türküler...

Aslında şöyle, birisinin ezgisi biliniyordu. Ona Türkçe söz yazıldı; Ermeni türküsü Ninno. Agos gazetesinden Patrak Estukyan yazdı sözleri. İkincisi Kemal Tahir Gürel'in söz ve bestesi kendisine ait olan yeni bir eseri. Bir diğeri de Aşık Sinem Bacı'nın uzun yıllar önce yazdığı bir ağıt. 70'li yıllarda kendi albümünde de yer alıyor. Ama ben bunu ağıt olarak değil, bir halay parçası olarak yorumladım. Bunların dışında genel olarak bilinen eserlere yer verdik.

Neden az bilinen eserler seçmediniz?

Bunu da yapabilirdik, ama kısa bir süre içerisinde araştırmak ve hazırlamak kolay olmuyor. Melodileri belki doğru aktaramayabilirsiniz, bu da doğru olmaz.

İlk albümde 10 dilde yorumlanmış Zülfü Livaneli şarkıları vardı. Bu albümde kaç dil var?

Tek dil var. İlk albüm, ülkenin en sarsıcı dönemlerinden biri olan Kürt açılımının patlak verdiği zamanlardaydı ve ben bir sloganla yola çıkmıştım; "tek dilde yetmez, 10 dilde merhaba". Aslında biz Zülfü Abi'nin şarkılarını Kürtçe söylemek için çıkmıştık yola. Ama sonradan 10 dil oldu. Ben de çaba sarfettim, çalıştım bu dilleri. Şimdiki proje Türkçe; çünkü farklı dillerdeki kadın ağzı türkülerini bulmak ve üzerine çalışmak çok zor. O işi layıkıyla yapanlar zaten var. Mesela Ayşenur Kolivar var. Diğer albümde sadece bilinen eserleri diğer dillere çevirdik.

Yani temel konsept, kadın ağzı türküleri sunmak.

Evet burada asıl amaç, kadın ağzı türküleri tanıtmak.

İlk albüm Kürt açılımının patlak verdiği bir zamanda çıktı dedin. Bir zamanlar Kürtçe şarkı söylemek istiyorum diyenlerin sürgüne yollandığı bir ülkeydi Türkiye. Şimdi yavaş yavaş dağılıyor o totaliter bulutlar. Ama ne kadar dağıldı? Sen hiç sorun yaşadın mı?

Elbette yaşadım. Ben hep söylüyorum Kürt açılımı, saçılıma döndü. Başarılı olamadı. Çünkü samimiyetine güvenilmedi belki de. Ayrıca açılımı isteyenlerin yanında, istemeyenler hiç de az değildi. O süreçte ben elbette zarar gördüm. Sansüre uğradım örneğin. Bazı yerlere davet edilmedim etnik bir albüm olduğu için. Ama ben yine de umudumu kaybetmek istemiyorum.

Ne gibi sansürlerdi bunlar?

Bazı televizyon kanallarında Kürtçe söylememin istenmediği oldu. Ya da bazı yerlerde belediye başkanları beni uyardı, konserde Kürtçe söyleme diye.

Hangi kanal, hangi belediyeler söylemeyecek misin?

Hayır.

Albümü 10 dilde olan bir yorumcuya "ama Kürtçe söyleme" demek de nasıl bir şeymiş...

Ben de anlamıyordum zaten. Kaldı ki Kürtçe benim ana dilim üstelik. Böyle şeylere maruz kaldım. Ama ümit ediyorum, bundan sonra böyle şeylerle karşılaşmayız.

Benden albümünün ilk baskısı çok güzel el emeği, göz nuru keseler içinde sunuluyor.

Evet, keseleri Kadın Emeğini Değerlendirme Vakfı (KEDV) aracılığıyla yaptırdık. Kadınlarımız yaptı. Hem projeyi tamamlayan bir çalışmaydı, hem de bu keseleri işleyen kadınlarımıza bir gelir oldu.

Albümde Ara Güler'in çok güzel kadın fotoğrafları da var. O bu projeye nasıl dahil oldu? Sen mi irtibat kurdun?

Evet, projeyi ben götürdüm Ara Bey'e. O da çok sevdi ve yer almak istedi. Çok fotoğraf vardı ve seçmekte zorlandık. Biz de türkülere yol olabilecek fotoğrafları bir araya getirdik. Karadeniz ezgisinin yanına fındık işçisi kadının fotoğrafını koyduk örneğin. Adana yöresine ait bir işçi türküsünün yanına pamuk toplayan kadınların fotoğrafını koyduk. Bu tür uyarlamalar yaptık.

İlk albümde en çok hangi şarkıyı yorumlarken zorlanmıştın?

Zülfü Livaneli projesinin tamamında çok zorlandım. Ama en sonunda ağladığım parça Memik Oğlan oldu. Alfabesine yabancı olmadığım halde, Arapça çok zorlamıştı beni. Aslında 2. projede de beni çok yoran bir parça oldu. Bu da Afyon, Emirdağ yöresine ait olan "Çorabını Ördüğüm".

Zülfü Livaneli bu projenin ne kadarında yer aldı?

Zülfü Abi bu projede hiç yer almadı. İlk albümde de giriş yazısı ile destek olmuştu. Hatta bu proje ona neredeyse sürpriz oldu, çünkü ben albümün bitme aşamasında haber verebildim kendisine. Geçen hafta haberleştik, albüm eline geçmiş. Üstad beni eleştirebilir de. Böyle önemli birinin yorumu çok önemli benim için. Hayatımda önem teşkil edecektir.

Yani Zülfü Livaneli ile müzisyen olarak çalışmadın?

Hayır.

Öyleyse gazeteci Zülfü Livaneli mi zor, yoksa müzisyen Livaneli mi diye soramıyorum.

Ah hayır...

Bu röportajı aslında geçen ay yapacaktık. Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladık geçtiğimiz ay. Ama henüz Benden albümü çıkmamıştı. Türkiye'de kadın hakları mevzusu hep sorunlu bir alan olageldi. Kadın ağzı türküleri yorumlamak, bu sorunu neresinden yakalar?

Eğer kadın marşlarından oluşan bir albüm yapmış olsaydım, derdim ki tamamiyle kadın mücadelesi içinde yer alması gereken bir proje. Ama kişinin bir derdi olmazsa, yaptığı işi de iyi sunamaz. Benim bir derdim vardı. Dünyayla, kadınlarla bir derdim vardı. Ben çok çocuklu, çok kadınlı bir ailede büyüdüm. Acılarımdan beslenmeyi öğrendim. Acılarımla büyüdüm, olgunlaştım. Bence kadın hakları sorunu, dünyada tüm sorunların üstünde ele alınmalı. Kadına şiddeti, "kadına şiddete hayır" diyerek yok edemeyeceğiz. Biz her kadına şiddete hayır dediğimizde bir yerlerde bir kadın öldürülüyor. Bir kadın sığınma evinde intihar ediyor. Bir genç kız zorla evlendiriliyor. Somut adımlar atılması gerekiyor.

Ne gibi somut adımlar olabilir bunlar?

Örneğin her şiddet gören kadına bir koruma verilebileceğine inanıyor musun sen?

Hayır... Koruma vermek elbette önemli, özellikle can güvenliği için. Lakin belki de birilerinden "koruyarak" çözülmeyecek bu sorun. Koruma ihtiyacını ortadan kaldırmak gerekmiyor mu?

Ben bu adımı önemli buluyorum. Şiddet gören kadının 24 saat korunması faydalı. Kadınlar yalnız olmadıklarını hissedecekler. Ama şöyle bir şey de var, yine de bir kadın kocasından dayak yiyor olacak. Ya da mapusanedeki bir kadın çocuklarını düşünerek kahrolacak. Koruma vermek, bunları halletmeyecek. Çözüm noktasına geldiğinde, inan benim de dilim tutuluyor. Klişeleşmiş bir cümle kurmak istemiyorum; "sanatla çözülecek" gibi. Hayır, tek başına sanatla hiçbir şey hallolmaz. Kadınların para kazanmalarını sağlamak, iş olanakları yaratmak çok önemli. Avrupa Birliği uyum süreci kapsamında, Güneydoğu'da kadın kalkınma vakıfları kurulmuş. Oralarda kadınlar bir araya getirilip bilgilendiriliyor. ABu doğrultuda çalışan pek çok vakıf ve dernek var. Belki bu vakıflar çoğaltılabilir.

İlk albümde Zülfü Livaneli şarkılarını 10 dilde yorumladın, ikincisinde kadın ağzı türküleri. Bu yolda mı ilerlemeyi düşünüyorsun, konsept albümler yapmayı sürdürecek misin?

Çok güzel bir soru sordun. Evet bu yolda ilerlemeyi düşünüyorum. Kimse benden populer bir albüm beklemesin. Örneğin diyorlar ki "bilmem kimin albümü çıkmamışsa daha yaz gelmemiştir". Müzik piyasası öyle bir hale geldi ki, sezonluk albümler çıkıyor. Bizim ticari kaygılarımız yok. Albüm yaparken ana kaygımız doğru bir iş yapmaktı. O yüzden albümün fiyatı da düşük. Pahalı albümlere, en az korsana karşı olduğum kadar karşıyım.

Akşamsefası

Emine Pelin Arıner

Anne olmak...

Anne olmak. Saçlarımı ağırtan, belimi ağrıtan, sokağa ekseriya pijama üstü kaban geçirip çıkmama neden olan annelik.

Anne olmak. Bir başka varlık için bütün kararları vermenin ağırlığı, tedirginliği, yeri geldiğinde suçluluğu. Dünyaya yeni gelmiş bir insanın, toplumun taze bir bireyinin ilk ve en etken insanlık örneği olmanın sorumluluğu. Yaptığın her hareketin onun tarafından çocuk aklıyla çarpıtılarak tıpatıp tekrarlanmasını görmek. Masum bir aynanın acımasız yansımasıyla her an yüzyüze olmak.

Anne olmak. Bir insanın denizle ilk tanışmasına yol yordam olmak, o enginlikle ilk karşılaştığında duyduğu hazza ortak olmak, o deneyimle dalgalanan küçük bedeni kendi kepçe gibi ellerinde kavramak.

Kavramak...Kavrulmak...

Annelik. O kel damakları delip çıkmış ilk dişi, ilk özerklik, yırtıcılık, habercisini parmağının ucuyla hissedip ayakların yerden kesilmiş kadar mutlu olmak.

Ayakları daha yere değmemiş, sadece sütünle beslenmiş bu varlığın senin vücudunun dışında bir gıdayı ilk defa tattığını görmek... Şu dünyada ilk defa birinin yediği, içtiği, sıçtığı her şeyi bilmek; bağırsaklarının bilançosuna kadir olmak; yani hakikaten birinin içini dışını bilmek. Onun her hareketini, her yeni gelişmesini, dünyaya açılan gözlerini ve algısını teker teker takip etmek.

Baharda ağaçlarda yeşeren yumuşacık, minyatür her yaprağı ona benzetmek. Onunla ilk defa el ele tutuşup parkta iki ayrı birey gibi yürümek. Ona çiçekleri koklattırmak ve sonra yapma çiçeklere dahi yaklaşıp burnunu uzattığını görmek.

Anne olmak dünyadaki milyarlarca kişiyi bir anda daha iyi anlayabilmek demek. Evlat sevgisini, evlat kaybetmek korkusunu ve kaybetmenin acısını bizzat kendi iliklerinde hissedebilmek demek. Hamileyken sokakta ihtiyarlarla, bebekliyken de tekerlekli sandalyelilerle empati kurabilmek demek. Devamlı paha biçilmez bir paketin taşıyıcısı olmaktan bıkıp da yalnız yürüdüğünde olduk olmadık şeyler yapmak; caddenin ortasından özellikle karşıdan karşıya geçmek, ya da metro merdivenlerini ikişer üçer zıplayarak büyük bir hazla inmek demek.

Annelik bir bilim, bir ilim, kılavuzu olmayan bir kent. Calvino'nun Görünmez Kentleri hak getire. Kitabı yazılmamış, ama hergün yazılmakta olan, doğup büyümüş her insanın, her bireyin tenine dokunmuş bir hikaye, bir şifre, kişiye özel bir kullanım kılavuzu.

Anneliğin içinden nasıl çıkarsın? Ah be gülüm, işin can alıcı kısmı da bu ya: çıkamazsın. Sicilya mafyası gibidir, avantajları çoktur ama çıkışı yoktur. O seninle büyüyen, yasemin gibi yönlerdirdiğin biçimde yollanan, her çocukla farklı bir olgu, bir bilgi.

Simone de Beauvoir, hiç anne olmamış o kadın, ne doğru tasvir etmiş anneliği. Bir defa doğurduktan sonra kadın, yani o benlik, hiçbirzaman tekrar TAM olamıyor.

Anne olmak metin, metin olmak anneliğin ilk şartı. Doğururken metin olmak zorundasın, bilmediğin, tatmadığın binbir tasvirini duyduğun acılarla yüzyüze, kan kanasın. Ve sonrasında anlıyorsun ki bu aslında herşeyin başlangıcı. Anne olmak kaderle başbaşa kalmak—çaresizliğin karşısında son kapı olmak.

Aklıma hep Amerikalılar'ın o lafı geliyor: The Buck Stops Here. Yani, nihai karar burada, buradan sonrası yok. Bağımsızlığın gerçek tadı: sana tamamen bağımlı bir varlığın çıkış kapısı olmak. Ölüm Kalım Meclisinde mebus olmak.

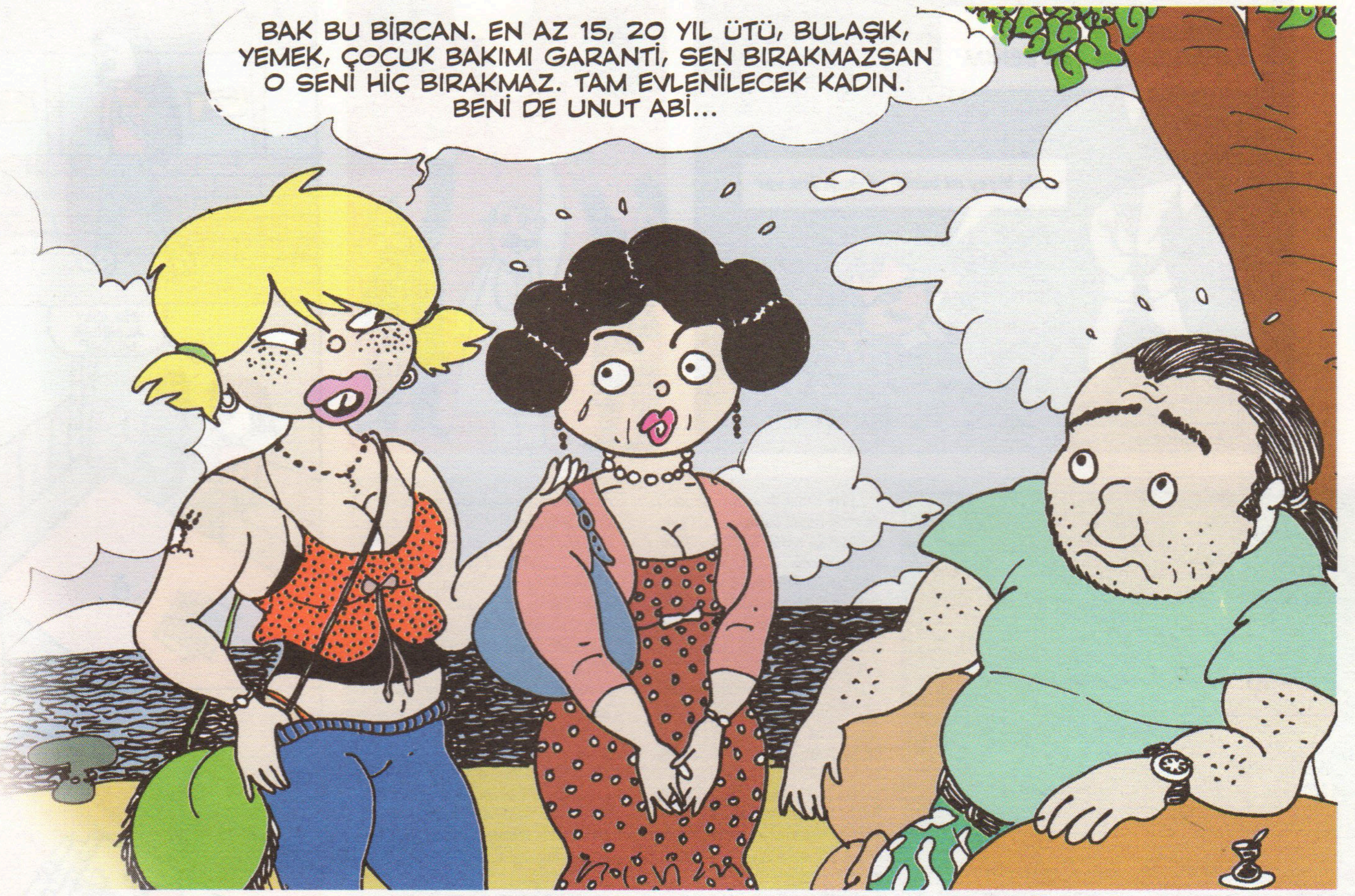
Hafizama kazınmıştır bir kitapta okuduğum şu sahne: genç anne epileptik çocuğunun krizden boğulup kızarmasına tanık oluyor, ne yapacağını bilemiyor. Kimi arasın- doktor, polis, itfaiye? Kimse gelmiyor, tek başına, yalnız. Öteki çocukları seyrediyor dehşetle, onların da kafasına kazınıyor sonu yaşamla biten bu an.

Oğlum iki yaşına daha gelmedi. Anlattıklarım anneliğin daha çok başından izlenimler. Şimdiden başladı meydan okumalar, özerklik gösterileri. Yeni yeni keşfediyorum içimdeki otoriter figürü—sözümün, sabrımın anlaşılıp da dinlenmediği, hatta özellikle denendiği anları. Daha ne denemelerden geçeceğim, ne maceralar yaşayacağız, kimbilir. Şimdilik, içinde yaşadığımız şu hunhar kuzey ikliminin aydınlanmayan baharında oğlumla evin çevresinde bir tur atmak ne mucizelere kabil: kamyon! motorsiklet! otomat düğmeleri! köpekler! ve köpek kakaları! eğilip koklanması gereken çalı yaprakları! mıcır taşları! trafik ışıklarının Kırmızı! ya da Yeşil! yanıp sönmeleri...

Nereye varacak bu annelik, bu tsunami gibi altında kalınan ve birey olarak varolmaya çabası gerektiren yeni kimlik? Bilmiyorum. Ama şu bir gerçek: yurt dışında yetişmiş biri olarak, annelik beni ana dilime geri getirdi—okyanusa atılmış, içi hala tam olarak anlayamadığım mesajlarla dolu cam şişe kıyıya geri döndü. Sebat edeceğim, deşifre edeceğim o kan, gen, ilik, kemik, tarih ve kapristen oluşan mesajları, o bilinçaltına yerleşmiş, okumasını bilmediğim kullanım kılavuzunu. Zira anne olmak tekrar tekrar kendine dönmeyi, kendini sorgulayıp kendinle barışmayı gerektiriyor. Onun için.

Kötü Kız

ramize erer

Zehra Ömeroğlu

BAYAN YANI'NA BİLET

SAVULUN GAFİLLER KARAKUŞAĞIM VAR BENİM

o da bişey mi benim gökkuşağım var

Lavinya Öz
www.lavinyaoz.com

Çağla Gayretli

Rebbiyet

Genç Rebbiyet 15 yaşına başmıştır. Tüm genç kız tribiyle Diyarbakır'ın İstiklali denilebilecek olan sanat sokağına gider.

Sanat Cafe
Sanat Cafe
Z CAFE
Acı kahvemizi denediniz mi?
O NASIL BİR ŞEY ACABA DENESEM Mİ?
BİR ÇAY ALABİLİR MİYİM?
O AN..
AMA.. AMA.. NEDEN?
ÇIKAR MISIN?
YAŞIN TUTMUYOR.

Ve Rebbiyet 16 yaşına basmıştır.

Z CAFE
Acı kahvemizi denediniz mi?
AA CANIM NOLDU SANA?
TOZ KAÇTI. DEVAM ET SEN. METİN'İ SEVİYORUM DİYORDUN?
NE METİN'İ YA BOŞ İŞ BUNLAR.
DENEMEZ MİYİM?

DERS: TÜRKÇE/ DİL BİLGİSİ
KONU: CÜMLEYE ANLAM KATAN NOKTALAMA İŞARETLERİ

1) Olumlu İşaretler

:) ;) :D

2) Olumsuz İşaretler

:(:P :'(

:) Ne kadar da olumlu grubundan da olsa, resmi yazışmalarda pek kullanmayı tercih etmeyiz. Ortamı yumuşatmak ve ifadeyi samimi kılmak amaçlıdır. Kullanımı biraz dikkat ister, yani :) yaptığını zannedip :9 gafletine düşen örnek birçok kullanıcı vardır(bkz: İpek Özsüslü). Bir noktala yanlışı da şudur ":))))))))))))" . Dil bilgimizde böyle bir işaret yoktur, bunun yerine kullanılacak olan ":D" işareti, tebessümün ötesinde bir kahkahayı temsil eder. Sizi bu işarette tatmin etmiyor ise, :) nın yanına "hi hi" ya da "ha ha" ya da "he he " veya "ehe ehe" ve "kıkır kıkır" pekiştirici ikilemelerinden birini kullanabilirsiniz. Ama sakın ola "ho ho" ikilemesini kullanmayalım çünkü bu noel babaya patentlidir, telif hakkı sıkıntısı doğabilir.

;) işaretine gelince, aslında bunu gözümüze bir şey kaçtığı zamanlarda kullanırsak sıra dışı bir anlam kazandırırız ama genelde "ok, anlaştık, sen de bendensin" ifadelerinin yerine kullanılır, belki sıfat belki zamir belki de edattır, kim bilir? Ben bilmem beyim bilir.

:P Bu işaret alaycı ve ciddiyetsiz bir ifade taşımasının yanı sıra içimizdeki çocuğun dışavurumudur aslında. Yakın arkadaşlarımız haricinde kullanılmaması dil bilimcilerimizce şiddetle tavsiye edilir. Güzel dilimizden olmayalım durduk yere.

:(Bu olumsuz ifade ise ki burada şahsi fikrimi belirtmeme müsaade ediniz lütfen; bence saçma! Bir şeye üzüldüğümüz de kullanılan bu işareti kim kullanırsa bir sadist gibi gülmekten alıkoyamıyorum kendimi. Komik değil mi sizce de?

:'(Bu ağlayan işaret ise ondan da saçma bi kere. Düşünün; bir arkadaşınız size bir yakınını kaybettiğini mesaj atıyor sizin cevabınız:

:'(Saçma yani!

Başka bir derste daha görüşmek dileğiyle.

LAVİNYA ÖZ

Özel Sayı
BAYAN YANI
1 yaşında
Yaşasın Kadınlar
BU HAYATTA GREV VAR!
68 Sayfa

Dünyadan ve Türkiye'den 50 yazar-çizer Bayan Yanı Özel'de buluştu.

Mayıs ayı boyunca bayiilerde

Abonelik BAYAN YANI'na

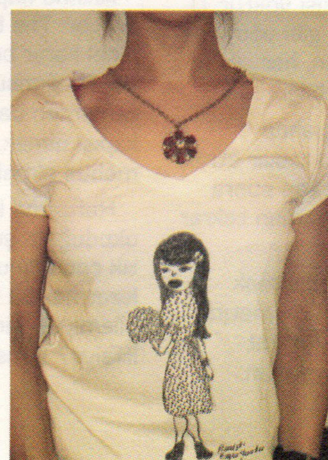
abone olun, evinize gelsin, sadece size özgü, üzeri orjinal çizimli ve elle boyanmış çanta veya tişört de hediye...

Abonelik bedeli 12 Ay: Yurtiçi: 50 TL / Avrupa: 45 EURO / Amerika: 60 DOLAR

Banka dekontunu **0212 245 38 06**'ya fakslamanız veya adres ve tel. bilgilerinizi **abonelik@leman.com.tr**'ye mail atmanız yeterli olacaktır.
Abonelik işlemleri sorumlusu:
Ayhan Düz Tel: (0533) 953 19 47 Asiye ULUDAĞ: 0.212.292 95 65-66

harem

TUNÇAY AKGÜN & KEMAL ARISTAN

Akşamsefası

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Akşamsefası